

313.101
5. 313.101
5. 313.101

การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1

11 พ.ค. 2543

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธัญสิทธิ์ วรรณปกาสิต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

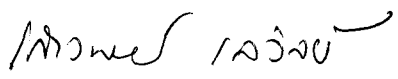
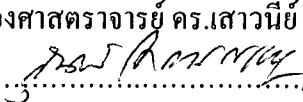
มีนาคม 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

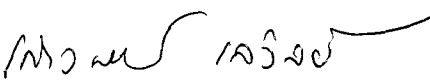
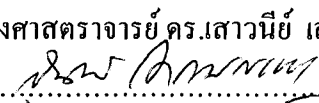
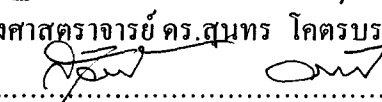
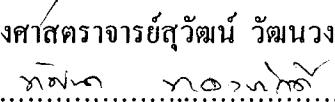
11313.101

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

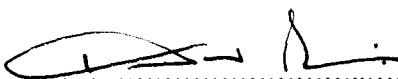
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ทศนา ทองกิติ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 17 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับการช่วยเหลือแนะนำให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ เถวีย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โคตรบรรเทา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ และอาจารย์ทัศนาก ทอภักดี กรรมการสอบปากเปล่า ปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และความเอาใจใส่ของท่านเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินทร์ ชูชม อาจารย์ศราธร งามมุข ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ทุกท่านที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ อาจารย์เสกสรรค์ ทองคำบรรจง สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่กรุณาช่วยวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยเหลือแนะนำ ด้วยดียิ่งตลอดมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนผู้ใหญ่ และครูผู้สอนทุกท่าน ในศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 และนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคน ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ท้ายที่สุดนี้ ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของ บิดา มารดา พี่ น้อง ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาค้นคว้าจนผู้วิจัยสามารถ จัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

ธัญสิทธิ วรรณปกาสิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เจตคติ.....	9
ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด.....	16
นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับปัญหาสิ่งเสพติด.....	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	35
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	36
✓ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
✓ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพ ของกลุ่มตัวอย่าง	45
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษา ผู้ใหญ่นายกสมาคมผู้เรียน แบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1.....	46
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	91
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	91
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	91
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	92
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	92
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	93
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
อภิปรายผล.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	100
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก.....	108
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	137

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตต่าง ๆ	37
2 จำนวนและร้อยละของสถานภาพกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ภูมิภาค สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่	45
3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทิศทางของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของ นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1	47
4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามเพศ	50
5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามอายุ.....	53
6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามอายุ	57
7 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 7 ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถ เลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้	63
8 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 17 การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด	64
9 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 45 การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้	65
10 การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 22 การเสพติดกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น	66
11 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 26 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด	67

ตาราง	หน้า
12 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 33 การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคียด และเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม เป็นรายคู่ จำแนกตามอายุ.....	68
13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามภูมิภาค 69	69
14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามสถานภาพในการทำงาน 72	72
15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน 75	75
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามรายได้..... 79	79
17 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวม 84	84
18 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 21 คนที่สูบบุหรี่เป็นคนที่มีสุขภาพอ่อนโยน 85	85
19 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 27 ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรง เพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก 86	86
20 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 10 นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน 87	87
21 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 18 เมื่อเห็นเพื่อนสูบบุหรี่อยากลองสูบบ้าง 88	88
22 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 23 การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง 89	89
23 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อ 34 สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต 90	90

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สารเสพติด เป็นปัญหาที่ร้ายแรง คอยบั่นทอนทำลายมวลมนุษยชาติ ความมั่นคงของประเทศ ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต ทำให้เกิดความสูญเสียด้านกำลังคน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศ สูญเสียด้านเศรษฐกิจ และนำไปสู่การสร้างปัญหาสังคมมากมาย อาทิ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณี ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาการว่างงาน ฯลฯ ทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในการป้องกันปราบปรามทั้งผู้ค้าและผู้เสพสารเสพติด จากผลร้ายที่เกิดขึ้น ทำให้นานาประเทศร่วมมือกันจัดปัญหาสารเสพติด และเพื่อให้ปัญหานี้ลดหรือหมดไปโดยเร็ว องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดให้ พ.ศ.2534 - 2543 เป็นทศวรรษแห่งการต่อต้านสารเสพติด โดยให้ทุกประเทศทั่วโลกเพิ่มประสิทธิภาพและดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เข้มแข็งขึ้น และยังมีมติเห็นชอบให้วันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปี เป็นวันต่อต้านสารเสพติดโลก (อำนาจ อินทุภูมิ. 2537 : 1)

สำหรับประเทศไทยประสบกับปัญหายาเสพติดที่รุนแรงกว่าประเทศใดในเอเชียอาคเนย์ เพราะมีพื้นที่บางส่วนติดต่อกับบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสารเสพติดที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก รวมทั้งมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกที่สุดในภูมิภาคนี้ ทำให้ประเทศไทยถูกใช้เป็นเส้นทางลำเลียงสารเสพติดภายในประเทศ และนำไปสู่ประเทศต่าง ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีส่วนเอื้ออำนาจให้การแพร่ระบาดของสารเสพติดเป็นไปอย่างกว้างขวาง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2535 : 4) อย่างไรก็ตามประเทศไทยได้พยายามแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่องตลอดมา ดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) รัฐบาลได้กำหนดนโยบายหลักและแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้อย่างเด่นชัด กล่าวคือ การลดปริมาณสารเสพติดโดยใช้มาตรการในการปราบปราม การปลูกพืชทดแทนพืชเสพติด และการลดความต้องการใช้สารเสพติด โดยใช้มาตรการป้องกัน การบำบัดรักษา และเสริมด้วยการนำมาตรการทางกฎหมายมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปราบปราม ปรับปรุงพัฒนา

องค์กรระบบการบริหารและบุคลากร ตลอดจนการแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2536 : ไม่มีเลขหน้า)

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาย่อมต้องการปัจจัยหลายประการในการพัฒนาประเทศ และปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือ คน โดยเฉพาะเยาวชนที่กำลังเติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ แต่จากการสำรวจของผู้เชี่ยวชาญองค์การอนามัยโลกร่วมกับผู้เชี่ยวชาญฝ่ายไทย ในปี พ.ศ. 2521-2522 พบว่า มีผู้ติดยาเสพติดประมาณ 600,000 คน เป็นเยาวชนร้อยละ 70 หรือ 420,000 คน (เผ้ว โสทธิพันธุ์. 2530 : 14) ในปี พ.ศ. 2524 อนันต์ชัย เขื่อนธรรม และคนอื่น ๆ (2527 : 38) ได้วิจัยการกระทำผิดของเยาวชนในประเทศไทย และแนวทางการควบคุม พบว่า มีเยาวชนกระทำผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษจำนวน 17,997 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 ของเยาวชนที่ต้องโทษทั้งหมด 151,540 คน

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รายงานสถิติเยาวชนที่ติดยาเสพติด และสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาภายในโรงพยาบาลทั่วประเทศว่า ช่วงปีงบประมาณ 2523 – 2527 มีผู้ติดยาเสพติดทุกกลุ่มอายุที่สมัครใจเข้ารับการรักษามารักษาตามโรงพยาบาล โดยเฉลี่ยปีละ 35,070 คน เป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี ประมาณ 13,479 คน หรือเท่ากับร้อยละ 36.40 จากการศึกษาของ ปรีชา จำปารัตน์ (2529 : 55) พบว่า มีผู้ติดยาเสพติดขอเข้ารับการบำบัดรักษา 52,593 คน เป็นเยาวชนอายุ 16 - 25 ปี จำนวน 16,296 คน คิดเป็นร้อยละ 30.98 ของผู้ติดยา ทั้งหมด และประเสริฐ ดันสกุล (2519 : 21) ได้ศึกษาพบว่า สาเหตุการใช้สารเสพติดในสถานศึกษานั้น เกิดจากเยาวชนรู้เรื่องสารเสพติดไม่ถูกต้อง ตลอดจนจากสถิติการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับคดีสารเสพติดในปี พ.ศ.2533 ปรากฏว่า เป็นผู้อยู่ในวัยเด็กและเยาวชนร้อยละ 60.00 และเป็นเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการบำบัดรักษาร้อยละ 52.00 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2535 : 9, 38)

ผลจากการวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มจำนวนของผู้ติดยาเสพติด และที่น่าเป็นห่วงก็คือ เยาวชน ได้กลายเป็นทาสของสารเสพติดเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) ที่กล่าวไว้ว่า ปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่มีแนวโน้มจะสูงขึ้น เพราะในปัจจุบันประเทศไทยได้รับเอาเทคโนโลยีจากต่างประเทศเข้ามาพัฒนาประเทศ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อโครงสร้างสังคม กล่าวคือ จากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมครอบครัวยายเป็นครอบครัวเดี่ยว วิธีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป เพื่อความอยู่รอดในสังคมทำให้ทุกคนต้อง

แข่งขันกันทุกอย่าง คนในสังคมจะมองเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ความไม่มั่นคงของครอบครัวย่อมเกิดติดตามมา ซึ่งผลกระทบดังกล่าวมีส่วนทำให้คนหันไปพึ่งสารเสพติดเข้ามาเกี่ยวกับด้วยเสมอ (สมศักดิ์ เทพงามถ้วน และกิตติพัฒน์ พงษ์เพชร. 2538 : 16) นอกจากนี้ทิศทางของการพัฒนาประเทศอีกด้านหนึ่งคือ การเปิดตลาดการค้าเสรีและให้มีการนำเข้าเสรีโดยเฉพาะสินค้าที่เป็นวัตถุดิบในการอุตสาหกรรม การขยายตัวด้านการท่องเที่ยว การเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน ล้วนแต่เปิดช่องทางให้ผู้กระทำผิดสามารถลักลอบค้าสารเสพติดและผลิตสารเสพติดบางชนิดได้ง่ายขึ้น โดยแฝงอยู่ในกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้การควบคุมและปราบปรามเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2536 : ไม่มีเลขหน้า)

ปัญหาการใช้สารเสพติดมีลักษณะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามกาลเวลา สภาพสังคมและสถานการณ์บ้านเมือง มีการเปลี่ยนแปลงทั้งประเภทของสารเสพติด วิธีการเสพ และกลุ่มผู้ใช้ แต่จะไม่เคยหมดสิ้นไป ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐใช้กฎหมายลงโทษอย่างรุนแรง มีการปราบปรามสารเสพติดประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างเข้มงวด สารเสพติดประเภทนั้นก็อาจจะหายไปหรือซบเซาไปชั่วขณะ และจะเกิดสารเสพติดประเภทใหม่เข้ามาแทนที่ เช่น เมื่อรัฐบาลปราบปรามสารเสพติดฝิ่นก็มีเฮโรอีนเกิดขึ้นหลังจากมีการปราบปรามเฮโรอีนอย่างเข้มงวด ก็มีสารเสพติดประเภทอื่น ๆ เข้ามาแทนที่ จากสารเสพติดที่หายาก และมีวิธีการเสพที่สลับซับซ้อน มาเป็นสารเสพติดที่หาได้ง่าย เสพได้สะดวก และการจับกุมยังไม่เข้มงวด ดังจะเห็นได้ว่า ในอดีตผู้ที่เสพยาบ้า (แอมเฟตามีน) จะเป็นผู้ใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ แต่ปัจจุบันกลับเป็นนักเรียนหรือเยาวชน หรือแม้แต่สารระเหยที่เคยแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนนอกสถานศึกษา ก็กลับแพร่ระบาดในกลุ่มนักเรียนและทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (สมศักดิ์ เทพงามถ้วน และกิตติพัฒน์ พงษ์เพชร. 2538 : 16 - 17)

จากการศึกษาสาเหตุของการติดสิ่งเสพติด พบว่า เกิดจากตัวผู้เสพ และสภาพแวดล้อม เช่น สาเหตุทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และด้านสภาพแวดล้อม จากครอบครัวและสังคม (Envore. 1987 : 4 - 5) โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น สาเหตุสำคัญเกิดจากจิตใจและบุคลิกภาพ กล่าวคือ ผู้ที่มีแนวโน้มจะใช้ยาและติดสิ่งเสพติดได้ง่าย มักจะเป็นผู้ที่มีความอ่อนแอด้านจิตใจ เช่น มีอารมณ์วู่วาม สุขภาพจิตไม่ปกติ ขาดความมั่นใจ (สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. 2536 : 87) มีบุคลิกภาพแบบพึ่งพา (ไชยยศ เหมะรัชตะ. 2527 : 28)

และยอมรับการชักจูงเรื่อง สิ่งเสพติดจากเพื่อนได้ง่าย (มาณี สมิธสัมพันธ์ และคนอื่น ๆ. 2522 ; นีออน กลิ่นรัตน์ และปรีชา กลิ่นรัตน์. 2523) ซึ่งไรท์ (Wright. 1975 : 74) ก็ได้อธิบายสนับสนุนว่า เมื่อบุคคลอยู่ในสถานการณ์ที่ช่วยที่มีการกระตุ้นให้กระทำในสิ่งที่ขัดกับกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น การเสพยาเสพติด บุคคลจะสามารถต้านทานสถานการณ์ดังกล่าวได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับอารมณ์และการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์นั้น ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของจิตใจและบุคลิกภาพ เช่น เป็นผู้มีลักษณะโอนอ่อนต่อสิ่งเข้าวนได้ง่ายหรือยาก มีความวิตกกังวล และขาดความมั่นใจ และการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์นั้นซึ่งจะแตกต่างกัน การกล้าแสดงออก ดังนั้น ในสถานการณ์ที่มีการช่วยให้เสพยาเสพติด เด็กวัยรุ่นที่มีความบกพร่องทั้งทางด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เช่น มีความภาคภูมิใจในตัวเองต่ำ กล้าแสดงออกน้อยและมีพฤติกรรมคล้อยตามผู้อื่น จึงไม่สามารถต้านทานการติดสิ่งเสพติดและมีโอกาสที่จะใช้หรือติด สิ่งเสพติดได้ง่าย

สำหรับผู้ที่สามารถต้านทานการติดสิ่งเสพติดได้โดยไม่คิดจะทดลองเสพยา สิ่งเสพติดนั้น จากผลการวิจัยพบว่า เป็นผู้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสพยาสิ่งเสพติด คือ รู้ว่าสิ่งเสพติดมีอันตรายจึงเกิดความกลัว รู้สึกไม่ชอบ และต้องการที่จะอยู่ห่างไกลจากสิ่งเสพติดให้มากที่สุด (มาณี สมิธสัมพันธ์ และคนอื่น ๆ. 2522 : 18) ซึ่งการที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อการเสพยาสิ่งเสพติดอย่างนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะจิตใจและบุคลิกภาพที่เกิดจากการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม (Socialization)

ในการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่สามารถต้านทานการติดสิ่งเสพติดนั้น นักวิชาการได้อธิบายว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับการรับรู้อิทธิพลของสังคม ทักษะส่วนตนในเรื่องความภาคภูมิใจในตนเอง การกล้าแสดงออก การรู้จัก และด้านจิตสังคมที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเสพยาสิ่งเสพติด และมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม (Botvin. 1986 : 369 - 374) นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการรับรู้บรรทัดฐานทางสังคม (Johnson and others. 1988 : 578 - 586) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการป้องกันการติดสิ่งเสพติดของไทยที่กำหนดให้มีการใช้มาตรการและวิธีป้องกันที่จะทำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งเสพติด (ลิขิต เทอดสถิรศักดิ์. 2528 : 76) ด้วยการเน้นในเรื่องการมีบุคลิกภาพ สุขภาพจิต และสุขภาพกายที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะในเรื่องความรู้สึกรับผิดชอบตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง และการเคารพเกียรติภูมิของผู้อื่น การพัฒนาทักษะสำหรับตนเองและสังคม รวมทั้งการกล้าแสดงออกในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2527 : 66 - 71) ซึ่งหมายความว่า

การที่เด็กวัยรุ่นบางคนสามารถต้านทานการติดสิ่งเสพติดได้นั้น เป็นเพราะมีสภาพจิตใจและบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ คือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สุขภาพจิตที่ดีมีบุคลิกภาพในด้านการกล้าแสดงออก มีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งเสพติด และสามารถปฏิเสธการชักจูงเรื่องสิ่งเสพติดจากเพื่อนได้ (วีรวรรณ สุทธิไกรลาศ. 2536 : 3)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจับกุมผู้ต้องหาติดสิ่งเสพติดในท้องที่สถานีตำรวจนครบาลที่อยู่ในเขตที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 รับผิดชอบอยู่ พบว่า มีการจับกุมผู้ต้องหาติดสิ่งเสพติดเป็นจำนวนมาก นับตั้งแต่เดือนมกราคม 2540 จนถึงเดือนมกราคม 2541 มีผู้ถูกจับกุมจากสถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย จำนวน 580 ราย (สถานีตำรวจนครบาลบางกอกน้อย. 2540) ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจากสถานีตำรวจนครบาลบางกอกใหญ่จำนวน 370 ราย (สถานีตำรวจนครบาลบางกอกใหญ่. 2540) และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจากสถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ จำนวน 430 ราย (สถานีตำรวจนครบาลภาษีเจริญ. 2540)

จากสถิติการจับกุมผู้ต้องหาติดสิ่งเสพติดดังกล่าวข้างต้น ทำให้ทราบว่าสิ่งเสพติดได้แพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และนักศึกษาผู้ใหญ่ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 ก็เป็นเยาวชนในท้องถิ่นที่มีการแพร่ระบาดของสิ่งเสพติดเหล่านี้ด้วย นักศึกษาเหล่านี้เป็นเยาวชนและอนาคตของชาติ ซึ่งควรจะได้รับความรู้เกี่ยวกับเจตคติต่อสิ่งเสพติดเพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการครองชีวิตให้ พ้นภัยสิ่งเสพติด และมีความสุขต่อไป

ด้วยตระหนักในปัญหาการแพร่ระบาดของสิ่งเสพติดที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้นในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของชีวิตในอนาคต และเพื่อเป็นการตอบสนองต่อนโยบายการป้องกันสิ่งเสพติดของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 เพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการ วางแผนกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขการแพร่ระบาดของสิ่งเสพติด และนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษา ตลอดจนนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาบุคคลในสังคมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อสิ่งเสพติด ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อสิ่งเสพติด ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 ตามตัวแปรเพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อสิ่งเสพติดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 เพื่อให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด ส่งเสริมเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ประเภทชั้นเรียนที่มีต่อสิ่งเสพติดให้ถูกต้อง
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแนวทางในการรณรงค์ ส่งเสริม การปรับเปลี่ยนเจตคติของนักศึกษาและประชาชน ที่มีต่อสิ่งเสพติดในการป้องกันและการแพร่ระบาดของสิ่งเสพติด และการพัฒนาสื่อเผยแพร่ความรู้ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่

เขตภาษีเจริญ เขตราชบุรีบูรณะ เขตจอมทอง เขตบางขุนเทียน และเขตหนองแขม จำนวนประชากร 1,977 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน จากประชากร 1,977 คน และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จของ ยามานะ (Yamane, 1969 : 886) กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 18 ปี
- 2) 18 - 25 ปี
- 3) สูงกว่า 25 ปี

3.1.3 ภูมิลำเนา

- 1) กรุงเทพมหานคร
- 2) ต่างจังหวัด

3.1.4 สถานภาพในการทำงาน

- 1) มีงานทำ
- 2) ไม่มีงานทำ

3.1.5 รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 5,000 บาท
- 2) 5,000 บาทขึ้นไป
- 3) ไม่มีรายได้

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ในศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สิ่งเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดที่ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะที่สำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ เฉพาะสิ่งเสพติดที่ระบอบในสถานศึกษา 4 ชนิด คือ เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า และสารระเหย

2. เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติไม่อาจวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคตินี้มีระดับความมากน้อยและมีทิศทางในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเจตคติออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 เจตคติต่อสิ่งเสพติดทางบวก หมายถึง ลักษณะที่เห็นด้วยของบุคคลที่ว่าสิ่งเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี ไม่สามารถยอมรับได้ หรือไม่ศรัทธา และเห็นว่าการเสพลสิ่งเสพติด เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

2.2 เจตคติต่อสิ่งเสพติดทางลบ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกในทางตรงกันข้ามกับเจตคติทางบวก คือ เห็นด้วยของบุคคลที่ว่าสิ่งเสพติดเป็นสิ่งดี ยอมรับได้ ศรัทธา และเห็นว่าการเสพลสิ่งเสพติดเป็นสิ่งดี

2.3 เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด

3. นักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน หมายถึง นักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 โดยลงทะเบียน วิธีเรียนแบบชั้นเรียนมาแล้ว 2 ภาคเรียน

4. ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 หมายถึง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาของกรมการศึกษานอกโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรับผิดชอบจำนวน 7 เขต คือ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ เขตราชบุรีรณะ เขตจอมทอง เขตบางขุนเทียน และเขตหนองแขม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. เจตคติ
2. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด
3. นโยบายของรัฐและกระทรวงศึกษาธิการกับปัญหาสิ่งเสพติด
4. การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนแบบชั้นเรียนของศูนย์การศึกษา

นอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

มีผู้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ดังนี้

เจดิสส์ โฆวาลินธุ์ (2520 : 38) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม ซึ่งเจตคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นชัดในกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (2523 : 11 - 12) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความเห็นหรือความรู้สึกอันเป็นสภาวะความพร้อมของจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นจึงสามารถอธิบายลักษณะทั่วไปของเจตคติได้ดังนี้

1. เป็นสภาพของจิตใจและประสาทซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ทางพฤติกรรม
2. เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ตามลักษณะของเจตคติที่เกิดขึ้น
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ เป็นกลุ่ม และจัดระบบได้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดเจตคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และมีพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับเจตคตินั้น
4. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างเจตคติ
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมที่แสดงออกต่อสิ่งใดอย่างไหน จะขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ
6. เป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลแต่ละคนก็ได้รับความรู้และผ่านการเรียนรู้มาก อย่างไรก็ตามเจตคติอาจเปลี่ยนแปลงได้ อันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

เหม ทองชัย (2523 : 41 - 42) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติไม่อาจวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคติดีมีระดับความมากน้อยและมีทิศทางซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ สรรพหา ขอมรับ สนับสนุน ปฏิเสธด้วยความเต็มใจ
2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม
3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด

เกรทซ์ และครัทซ์ฟิลด์ (Krete and Crutchfield. 1948 : 152) กล่าวว่า เจตคติเป็นผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดสภาพจิตใจ อารมณ์ การยอมรับ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของบุคคล

เธอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 39) กล่าวว่า เจตคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของบุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เคนด์เลอร์ (Kendler. 1974 : 671) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ คือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์

บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรม แบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ซึ่งคนเราได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ เจตคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรมซึ่งแบ่งออกได้ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ ชอบหรือเห็นด้วย ลักษณะนี้เรียกว่า เจตคติเชิงบวกหรือเชิงนิมาน (Positive Attitude) อีกลักษณะหนึ่งคือการแสดงออกที่ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เบื่อหน่าย ชิงชัง ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า เจตคติเชิงลบหรือเชิงนิเสธ (Negative Attitude)

โรคิช (Rokeach. 1970 : 152) ได้กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งสอดคล้องกับฮาน (Hahn. 1962 : 161 - 162) ซึ่งกล่าวว่า เจตคติเป็นแรงจูงใจที่บุคคลจะกระทำตามความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และมีพื้นฐานมาจากความเชื่อ เช่น เชื่อว่า สิ่งใดถูกก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

ไตรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ประเมินจากความรู้ ความเข้าใจ ประสบการณ์ ตลอดจนความคิดเห็น ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในทิศทางที่ประเมินไว้

จากความหมายของเจตคติที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง สภาพของจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก ท่าที ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อบุคคลหรือสถานการณ์หรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดย บุคคลนั้นจะแสดงพฤติกรรมออกมาในเชิงนิมาน คือ ชอบ พอใจ เห็นด้วย สนับสนุน หรือในเชิงนิเสธ คือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนับสนุน และเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนี้สามารถสร้างขึ้นได้และเปลี่ยนแปลงได้

2. องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3 - 4) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเจตคติ สามารถแยกแยะได้ 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า

2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกต่อหนึ่ง ถ้าบุคคลมีสถานะความรู้ดีหรือไม่ดีขณะที่คิดถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจออกมาในรูปลักษณะที่แตกต่างกัน (ดีหรือไม่ดี) แสดงว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกด้านบวก (Positive) และมีความรู้สึกในด้านลบ (Negative) ตามลำดับต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดการปฏิบัติและมีปฏิกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง

องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ มีความสัมพันธ์กันมาก บางครั้งจะแยกกันไม่ออกอย่างเด็ดขาด เช่น ถ้าบุคคลนั้นเคยมีประสบการณ์ เคยประสบอุบัติเหตุรถยนต์ว่า เขาอาจมีความรู้สึกทางด้านลบ แต่ในขณะเดียวกันเขาอาจจะยอมรับว่า เขาจำเป็นต้องใช้รถยนต์ในการเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ซึ่งแสดงว่าเขามีองค์ประกอบด้านปฏิบัติเป็นไปในด้านบวก และมีแนวโน้มที่จะใช้รถยนต์

3. สาเหตุของการเกิดเจตคติ

คว้น ขาวหนู (ม.ป.ป. : 16) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดเจตคติไว้ว่า เจตคติมิได้เกิดขึ้นเฉย ๆ แต่เกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้คือ

1. เกิดขึ้นจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตประจำวัน เจตคติที่เกิดขึ้นมีลักษณะมั่นคงถาวรพอสมควร

2. เกิดจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้น ซึ่งประสบการณ์นั้นเป็นไปอย่างเข้มข้น ตื่นเต้น และรวดเร็ว โดยทันทีทันใดนั่นเอง เจตคติก็เกิดขึ้นได้แล้ว เจตคติแบบนี้เป็นได้ทั้งเจตคติถาวรและชั่วคราว

3. เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากผู้อื่นที่ตนนิยมชมชอบ เมื่อบุคคลนั้นแนะนำเขาก็จะปฏิบัติตามโดยคุษฎี

4. เกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมโดยปราศจากเหตุผล ถ้าจากประสบการณ์เดิมเราชอบสิ่งนั้น เมื่อเราพบสิ่งใหม่ที่คล้ายกันก็จะชอบด้วย เช่น เราชอบสีชมพู เมื่อเห็นคนสวมชุดสีชมพูเราก็ชอบด้วย

4. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2517 : 98) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเจตคติ ดังนี้

1. บิดา มารดา เป็นผู้ที่เด็กได้คลุกคลีอยู่มากกว่าคนอื่น เด็กจึงมีความเอนเอียงไปทางบิดามารดาไม่มากนัก
2. วัฒนธรรมภายในสังคม คนที่มีอาชีพต่างกัน อยู่ในชนชั้นของสังคมต่างกัน หรือนับถือศาสนาต่างกัน
3. การศึกษา การเรียนในโรงเรียนย่อมมีส่วนในการสร้างเจตคติของเด็ก เพราะโรงเรียนเป็นสถาบันที่จัดให้มีการฝึกอบรมเด็กอย่างมีระเบียบ โรงเรียนจึงมักมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่นใดในสังคม
4. สื่อมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังการเปลี่ยนแปลงเจตคติของเด็กได้เช่นเดียวกัน

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติและการปฏิบัติ

คว้น ขาวหนู (ม.ป.ป. : 15 - 16) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของเจตคติที่จะก่อให้เกิดท่าทีความรู้สึกและการปฏิบัติคือ องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา ซึ่งได้แก่ความรู้ ความเข้าใจ บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องใด ในลักษณะใด ก็จะก่อให้เกิดเจตคติต่อเรื่องนั้นในลักษณะนั้น ซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมของเขา เพราะการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกที่สังเกตได้กับ เจตคติ ต่างมีความสัมพันธ์และมีผลซึ่งกันและกัน นั่นก็คือ เจตคติเป็นความพร้อมของจิตใจที่จะบัญชาให้ร่างกายปฏิบัติได้ทันทีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังนั้นเจตคติจึงเปรียบเสมือนตัวเร่งปฏิกิริยาให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเจตคติเป็นสำคัญ นักเรียนจะมีความรู้มากเพียงใดก็ตาม หากไม่เชื่อ ไม่ชอบ ไม่เห็นคุณค่า หรือไม่ศรัทธาในความรู้นั้นเสียแล้วย่อมไม่นำพาที่จะปฏิบัติตามความรู้ที่ได้รับ เป็นการเรียนเพื่อรู้หรือเพื่อสอบเท่านั้น ไม่ใช่เรียนเพื่อชีวิตหรือเพื่อนำไปปฏิบัติ เช่น นักเรียนเรียนวิชาแปรงฟันแล้วไม่ได้

แปร่งฟันทุกวัน ฉะนั้นครูต้องอุดช่องว่างระหว่างความรู้กับการปฏิบัติ ด้วยการพยายามสร้างเจตคติที่ดีให้แก่นักเรียนต่อความรู้ที่ได้รับต่อกิจกรรมหรือวิธีสอนของครูและบุคลิกภาพของครูด้วย จึงพอจะกล่าวได้ว่า เจตคติมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล และขณะเดียวกัน การแสดงออกหรือการปฏิบัติของบุคคล ก็มีผลต่อเจตคติของบุคคลนั้นด้วย อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเจตคติได้

แม้ว่าเจตคติมีการเปลี่ยนแปลงได้ แต่ก็ยังมีความแน่นอนพอที่จะกำหนดทำที่และพฤติกรรมของบุคคลได้ จากการศึกษาความคงที่ของเจตคติ เรมเมอร์ส (Remmers. 1954 : 6 - 7) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ในบางกรณีก็มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก หรือเปลี่ยนแปลงยาก

ไพบูลย์ อินทวิชา (2517 : 12) ได้กล่าวว่า เรื่องที่เกี่ยวกับการสอนนั้น ถ้าหากว่านักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพราะการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างครั้ง ๆ กลาง ๆ ถ้าหากให้ นักเรียนได้ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมด นักเรียนอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 84) เชื่อว่า ถ้าองค์ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของเจตคติที่เปลี่ยนแปลง องค์ประกอบอื่น ๆ จะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าองค์ประกอบด้านความรู้เปลี่ยนแปลงก็จะมีแนวโน้มทำให้องค์ประกอบด้านเจตคติและการเปลี่ยนแปลงด้วย

6. การวัดเจตคติ

เซลดิส และคนอื่น ๆ (Seltiz and others. 1966 : 314 - 315) ได้ชี้ให้เห็นข้อดีของแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ตดีกว่าของเธอร์สโตน คือ ลิเคอร์ตใช้ข้อมากกว่าจึงทำให้ครอบคลุมเนื้อหาได้อย่างกว้างขวาง การสร้างก็ง่ายกว่าของเธอร์สโตน และถ้ามีผู้ตอบสองคนได้คะแนนเท่ากัน ผู้ตอบแต่ละคนอาจตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในข้อที่อยู่ในระดับเดียวกันทั้ง ๆ ที่ตอบแต่ละข้อไม่เหมือนกัน และข้อความในแบบวัดเจตคติไม่ว่าแบบใด เธอร์สโตนได้ให้ความเห็นว่า ต้องไม่เป็นข้อความเกี่ยวกับความจริง เพราะคำตอบต่อข้อความที่เป็นจริงจะไม่แสดงให้เห็นเจตคติของผู้ที่ตอบต่อสิ่งนั้น ๆ

เธอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดหรือภาษาพูดซึ่งอาจวัดได้ไม่แน่นอนนัก ภาษาพูดหรือพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของ

การวัดผลบ้าง เขาจึงใช้การวัดเจตคติจากคำตอบว่า "เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วย" กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นจะต้องปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 482 - 485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบวัดเจตคติ ของ ลิเคิร์ท (Likert) ที่เป็นที่ยอมรับพอ ๆ กับแบบวัดเจตคติของเธอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของลิเคิร์ท กำหนดให้ข้อความทุกข้อในแบบวัดเจตคติคือผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติซึ่งลิเคิร์ทถือว่าผู้มีเจตคติต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้น และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีอยู่น้อย ในทำนองเดียวกันผู้มีเจตคติไม่คิดต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมาก คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติของแต่ละบุคคล วิธีสร้างแบบวัดเจตคติ ของลิเคิร์ท ครั้งแรกจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด แล้วนำข้อความที่รวบรวมได้ไปลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา โดยให้เลือกตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้อง ทำให้เป็นกลางเหมือนกับการตัดสินข้อความของผู้ตัดสินตามแบบของ เธอร์สโตน แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเอง การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนนข้อความที่สนับสนุน คำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่ต่อต้าน ถ้าตอบ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ให้ 1 คะแนน

7. ข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดเจตคติ

เชดส์คิลล์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 94 - 95) กล่าวว่า การวัดเจตคติมีข้อตกลงดังนี้

1. การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่จะไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดโดยอ้อม จากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์
3. การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้น ไม่ใช่เป็นการศึกษาแต่เฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้น ๆ ด้วย

8. ประโยชน์ของการวัดเจตคติ

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (2523 : 17 - 18) ได้สรุปไว้ว่าประโยชน์ของการวัดเจตคตินี้ดังนี้

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องด้วยเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึกละเอียดด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกละเอียดหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด เจตคติของบุคคลต่อสิ่งนั้น จึงเป็นเครื่องทำนายว่าบุคคลนั้นจะมีการกระทำต่อสิ่งนั้นไปในทำนองใดด้วย ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไป

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างใดนั้นเป็นสิทธิของเขาต่อการอยู่ด้วยกันด้วยความสงบสุขของสังคม ย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและไม่ก่อให้เกิดการแตกแยก

3. วัดเพื่อหาทางแก้ไข เจตคติของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจแตกต่างกัน แต่ในบางเรื่องจำเป็นต้องได้รับความคิดเห็นและเจตคติที่สอดคล้องกัน เพื่อป้องกันปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

4. วัดเพื่อเข้าใจสาเหตุและผล เจตคติเปรียบเสมือนสาเหตุภายในที่ผลักดันให้บุคคลกระทำในสิ่งต่าง ๆ กัน และสาเหตุภายในหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลนี้ อาจได้รับผลกระทบมาจากสาเหตุภายนอกส่วนหนึ่ง ฉะนั้นการเข้าใจอิทธิพลของสาเหตุภายนอกที่มีต่อการกระทำของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน บางกรณีอาจจำเป็นต้องวัดเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อสาเหตุภายนอกด้วย

ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด

1. ความหมายของสิ่งเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 (ราชกิจจานุเบกษา. 2528 : 32 - 33) ได้ให้ความหมายของยาเสพติดไว้ว่า

ยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา

มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงกับให้รวมตลอดถึงพิษหรือส่วนของพิษที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจให้ผลผลิตเป็น ยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย

นอกจากนี้องค์การอนามัยโลก ได้ให้คำจำกัดความของยาเสพติดไว้ว่า ยาเสพติด คือ สิ่งที่ทำให้เกิดพิษเรื้อรัง ก่อให้เกิดความทรุดโทรมแก่ผู้เสพและสังคม โดยต้องประกอบด้วย ลักษณะที่สำคัญดังนี้ (ไพโรจน์ ศิริโรจน์. 2519 : 19)

1. สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วทำให้ร่างกายทรุดโทรม
2. ทำให้เกิดความต้องการอย่างแรงกล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจ จะหยุดเสพไม่ได้
3. ผู้เสภจะต้องเพิ่มปริมาณของยาเสพติดมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นอันตรายต่อร่างกาย
4. เมื่อขาดยาเสพติดจะเกิดอาการทางร่างกาย ซึ่งเป็นปฏิกิริยาขาดยา

จากคำนิยามขององค์การอนามัยโลก และจากการค้นคว้าด้านเภสัชวิทยาของยาเสพติด จึงประมวลความหมายและลักษณะของยาเสพติดไว้ว่า (สมทรง กาญจนหุด. 2521 : 80 - 81)

1. เป็นสารที่เมื่อเสพเข้าไปในร่างกายมนุษย์แล้วจะเกิดพิษเรื้อรัง
2. ทำอันตรายแก่สุขภาพร่างกายของผู้เสพให้เสื่อมโทรมลง
3. จะเกิดอาการเสพติดทางใจ (Psychological Dependence) เป็นทาสยาเสพติดนั้นอยู่ในใจเสมอ เกิดความต้องการอย่างแรงกล้า ถูกบังคับผลักดันให้แสวงหายาเสพติดให้ได้ไม่ว่าวิธีการใดวิธีหนึ่งก็ตาม หยุดเสภได้ยาก

4. ทำให้ร่างกายเกิดความดื้อยาหรือต้านยา (Tolerance) เมื่อร่างกายเกิดปฏิกิริยาต่อต้านฤทธิ์ยาจนเกิดความเคยชินแล้ว ทำให้ต้องเพิ่มปริมาณสูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงจะเกิดผลตามต้องการ ความโน้มเอียงที่จะต้องเพิ่มปริมาณการเสพนี้อาจเพิ่มขึ้นทุกวันทุกเวลา

5. จะเกิดอาการเสพติดทางกาย (Physical Dependence) โดยเข้าไปออกฤทธิ์ที่สมองและประสาท ในเนื้อเยื่อต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่อหมดฤทธิ์ยา ร่างกายจะปรับสภาพเข้าสู่ธรรมชาติการทำงานของอวัยวะบางอย่างจะรุนแรงกว่าปกติ เกิดอาการถอนยาหรือกลุ่มอาการอดยาเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลัน เช่น ที่ชาวบ้านเรียกว่า เสียนยาหรือลงแดง เช่น เริ่มเป็นน้อย ๆ เมื่อขาดยาใน 4 - 5 ชั่วโมง จะมีอาการกระวนกระวาย ปวดเมื่อย น้ำมูกน้ำตาไหล รุนแรงเป็นลำดับ จนถึงขั้นปวดกล้ามเนื้อ ปวดกระดูก ท้องร่วง และถ่ายเป็นเลือด ทำให้ผู้ติดยาเสพติดต้องขวนขวายหายาเสพติดมาเสพเพิ่ม เมื่อเริ่มอาการนี้ขึ้นจะทำให้หยุดยาไม่ได้

6. เกิดพิษภัยและโทษร้ายแรงต่อสังคม ทำให้เสื่อมเสียหยาทั้งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ รวมทั้งแรงงาน ทรัพยากร และความสูญเสียในด้านระคมขุมกำลังต่าง ๆ มารณรงคืปราบปรามและบำบัศรักษาการติดยาเสพติดเหล่านี้ นอกจากนั้ยังเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ ได้

ตามความเข้าใจของประชาชนทั่วไปที่ได้รับข้อมูลผ่านทางสื่อมวลชน สารบางอย่างที่ไม่ม่ฤทธิ์ทางเสพติดเรียกว่าเป็นยาเสพติด เช่น ทินเนอร์ น้ำมันระเหยต่าง ๆ ซึ่งกลุ่มของสารระเหยเหล่านี้ในทางวิชาการยังพิสูจน์ไม่ได้ว่า สารนั้นเป็นสารเสพติด แต่พิสูจน์ได้ว่ามนุษย์ติดยาเหล่านี้ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีพฤติกรรมไปติดสารนั้นเอง โดยตัวของสารเองนั้นไม่มีฤทธิ์ทำให้เสพติด ซึ่งในขณะนี้สามารถแยกสารเสพติดที่คนทั้งหลายเข้าใจกันได้ 3 ประเภท คือ (วิชัย โปษยจินดา. 2525 : 68 - 69)

1. ยาเสพติดซึ่งพิสูจน์แล้วว่าม่ฤทธิ์ทำให้คนติดและเป็นสารที่ผิดกฎหมาย เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน
2. ยาเสพติดที่มีฤทธิ์ทำให้คนติดแต่เป็นสารที่ถูกกฎหมาย เช่น บุหรี่ สุรา
3. ยาเสพติดซึ่งโดยตัวของสารนั้นไม่มีฤทธิ์เสพติด แต่มนุษย์มีพฤติกรรมไปติดสารนั้นซึ่งเป็นสารระเหยทั้งหลาย เช่น ทินเนอร์ เบนซิน

2. ประเภทของยาเสพติด

ปัจจุบันมีสารที่จัดว่าเป็นยาเสพติด ซึ่งใช้กันแพร่หลายสามารถแบ่งประเภทของยาเสพติดได้ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะที่มาหรือแหล่งที่เกิดของยาเสพติด ได้แก่ (ประยูร นรการผดุง. 2519 : 15)

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ คือ ยาเสพติดที่สกัดหรือกลั่นจากพืชพันธุ์ไม้บางชนิดโดยตรง ซึ่งเป็นพืชที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น ฝิ่น กัญชา กระต้อม โคคา หรือนำสารจากพืชเหล่านั้นมาทำกรรมวิธีกลายเป็นยาเสพติดประเภทอื่น เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นจากสารเคมีและนำมาใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ มีสารที่ทำให้เสพติดอยู่ เช่น เพ็คดี เมธาโคน

2. แบ่งตามคุณสมบัติของสารเสพติดได้ 6 ประเภท คือ

พวกที่ 1 ฝันและผลิตภณณ์ที่ได้จากฝัน เช่น มอร์ฟิน เฮโรอีน ตลอดจนสารสังเคราะห์อื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน เช่น เพธิดีน เมทาโดน ยาเสพติดเหล่านี้จะออกฤทธิ์ในทางกดประสาทและสมองอย่างรุนแรง ผู้ติดยาประเภทนี้แล้ว กลไกของร่างกาย จิตใจสติปัญญา และความรู้สึกนึกคิดจะถูกทำลายอย่างรวดเร็วและรุนแรง

พวกที่ 2 ยาจำพวกกลุ่มประสาทและยาระงับประสาท ได้แก่ ยานอนหลับชนิดต่าง ๆ ยาพวกนี้มีฤทธิ์กดประสาท ตัวยาจะไปออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ยาเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในวงการแพทย์ เมื่อผู้เข้ารับประทานยาเป็นจำนวนมากและเป็นระยะเวลานานก็จะทำให้ติดยา

พวกที่ 3 ยาจำพวกกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน ใบกระท่อม เป็นยาที่มีฤทธิ์กระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้สมองตื่นตัวตลอดเวลา ร่างกายจะอ่อนล้าลงเรื่อย ๆ เมื่อหมดฤทธิ์ยา ร่างกายจะอ่อนเพลีย สมองมึนงง บังคับตัวเองไม่ได้ บางทีทำให้คลุ้มคลั่ง

พวกที่ 4 ยาจำพวกหลอนประสาท ได้แก่ แอล เอส ดี กัญชา เห็ดบางชนิด ยาเสพติดเหล่านี้จะออกฤทธิ์ทำให้ประสาทรับรู้ผิดปกติไปจากเดิม เกิดจิตหลอน ภาพลวงตา ควบคุมตัวเองไม่ได้ การรับรู้ การสัมผัสผิดไปจากปกติ อาจทำอันตรายแก่ผู้อื่นได้

พวกที่ 5 สารระเหยต่าง ๆ เช่น น้ำมันเบนซิน สีทาไม้ กาวบางชนิด

พวกที่ 6 พวกแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้าชนิดต่าง ๆ และยาสูบชนิดต่าง ๆ ก็จัดเป็นยาเสพติดด้วย

3. สิ่งเสพติดที่แพร่ระบาดในสถานศึกษา

สิ่งเสพติดมีหลายชนิด แต่ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะที่มีการแพร่ระบาดในสถานศึกษา 4 ชนิด คือ เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า และไอระเหย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เฮโรอีน ได้จากการนำมอร์ฟินไปแปรสภาพด้วยกรรมวิธีทางเคมี จะได้สารเรียกว่า เฮโรอีน มีลักษณะหลายรูปแบบ เช่น ผงสีขาว หรือสีครีม เป็นก้อน หรืออัดเป็นแท่งรูปสี่เหลี่ยม มีทั้งเป็นเม็ดและสารละลายใช้ฉีด ใช้ชื่อการค้าว่า ผงขาว แคป ไข่ เฮโรอีนเบอร์ 4 เป็นผงสีขาว หรือสีครีม มีความบริสุทธิ์สูง เฮโรอีนเบอร์ 3 เป็นเกล็ดสีต่าง ๆ เช่น สีเทา สีน้ำตาล และสีดินลูกรัง มีความบริสุทธิ์ต่ำ เพราะผสมสารต่าง ๆ ลงไป เช่น สีควินิน และสตริกนิน

2. กัญชา เป็นพืชล้มลุกจำพวกหญ้า ต้นสูงประมาณ 2-4 ฟุต ใบแตกเป็นแฉกคล้ายใบละหุ่งหรือมันสำปะหลัง เป็นพืชที่ขึ้นอยู่ในเขตร้อน ดอกและใบของต้นกัญชาตัวเมียจะมียางเหนียว ๆ ปกคลุมอยู่ ยางเหนียว ๆ เป็นสารชนิดหนึ่งที่ต้นกัญชาผลิตออกมา เพื่อปกคลุมใบอ่อน

และดอก ถ้ามีแครร่อนเท่าใดก็จะมียางเหนียว ๆ มาก และเข้มข้นเท่านั้น ยางเหนียว ๆ เป็นสารเสพติดในกัญชา คือ เตทราไฮโดรคานาบินอล (Tetrahydro Canabinol) หรือ ที.เอช.ซี. (T.H.C.)

ฤทธิ์ของกัญชา คือ กระตุ้นประสาท แก้ปวด และออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทหลายอย่างในขณะเดียวกัน ทั้งนี้ขึ้นกับขนาดที่ใช้วิธีเสพ

การสูบกัญชาซึ่งมวนไว้ในลักษณะเหมือนกับบุหรี่ 1 มวน จะมีผลทำให้ความจำของผู้สูบเสียไปชั่วขณะ ความสามารถในการทำงานที่จะต้องใช้สมองเสียไป ผู้สูบจะเกิดความสับสนระหว่างอดีต ปัจจุบัน และอนาคต บุคลิกจะเปลี่ยนไป

การเสพกัญชาในขนาดสูง จะทำให้ผู้สูบมีอาการประสาทหลอน เห็นภาพลวงตา เกิดความระแวง ความคิดสับสน และอาจทำให้เกิดโรคจิตที่เรียกว่า จิตเภท (Schizophrenia) ผู้ป่วยจะแยกตัวออกจากสังคม ไม่สนใจในตนเอง ความคิดสับสนไม่ต่อเนื่อง หูแว่ว

3. ยาบ้า ยาขยัน ยาได๊ป ยาแก้ง่วง เป็นชื่อที่บุคคลทั่วไปรู้จัก แอมเฟตามีน ชื่อทางการค้าว่า เบนซีตริน ยานี้จะกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้สมองตื่นตัวอยู่เสมอ ไม่เกิดอาการง่วงหลับเป็นยาที่รู้จักกันดีในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ผู้ขับรถสิบล้อ นักเรียน นักศึกษาบางกลุ่มในวงการแพทย์ใช้แอมเฟตามีนและอนุพันธ์ของมันในการรักษาโรคอ้วน โดยที่ยานี้มีผลในการควบคุมศูนย์ที่ทำให้หิว ทำให้ไม่หิว น้ำหนักจะลดลง เนื่องจากร่างกายได้รับอาหารน้อยลง

การใช้แอมเฟตามีนเป็นประจำทำให้เกิดเสพติด เนื่องจากยานี้ทำให้เกิดชินง่ายและเมื่อได้รับยาฤทธิ์ของยาที่ไม่พึงประสงค์ก็คือ ตื่นเต้น หวาดกลัว สั่น อ่อนเพลีย สับสน ประสาทหลอน ความจำเสื่อม สติปัญญาทึบ ระแวง มีเสียงแว่วรอบตัว และรู้สึกคล้ายจะมีคนมาทำร้าย เป็นสาเหตุทำให้รุกรานผู้อื่น

การเป็นพิษเนื่องจากได้รับแอมเฟตามีนเกินขนาด หรือเกิดอาการพิษเฉียบพลัน ผู้ป่วยจะมีความดันโลหิตสูง กระวนกระวาย นอนไม่หลับ ขาดความรับผิดชอบ สมรรถภาพทางจิตเสื่อม จำเป็นต้องใช้แอมเฟตามีนหรือใช้อนุพันธ์ของมันช่วยลดความอ้วน ควรใช้ยาภายใต้การดูแลของแพทย์เท่านั้น เพราะอันตรายของยามีนี้นั้น

ดังนั้นจะเห็นว่า การแก้ปัญหการง่วงนอน อ่อนเพลีย ของผู้ใช้แรงงาน เช่น ผู้ขับรถหรือนักศึกษา โดยการใช้แอมเฟตามีนแก้ปัญหานี้ เป็นสิ่งไม่ควรกระทำ เพราะจะทำให้โทษสูงกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ

4. ไอรระเหย (Inhalants) เป็นสารชนิดไฮโดรคาร์บอนซึ่งระเหยได้ การติดยาไอรระเหยนี้หมายถึง พวกแอโรโซล (Aerosols) เท่านั้น ไม่ได้หมายถึงไอรระเหยซึ่งใช้เป็นยาสลบ เช่น อีเทอร์ คลอโรฟอร์ม หรือไนตรัสออกไซด์ (ก๊าซหัวเราะ)

ชนิดของไอรระเหยที่ควรรู้จัก ได้แก่ น้ำยาล้างแล็กเกอร์และสี กาว พลาสติก แล็กเกอร์ ทินเนอร์ กาวทาเครื่องบินเจ็ท น้ำหมึกปากกาถูกลื่น น้ำยาล้างเล็บ น้ำยาล้างรอยด่าง น้ำยาซักแห้ง สเปรย์สำหรับไล่แมลง

พฤติกรรมของมนุษย์ในการสูดดมสารระเหยไฮโดรคาร์บอน เพื่อหนีทุกข์หรือเพื่อความสุขได้มีในยุโรป อังกฤษ อเมริกา ตั้งแต่ พ.ศ.2343 ต่อมาการสูดดมกาวและยาทาเล็บเริ่มขึ้น ในปี 2403 องค์การอนามัยโลก ประกาศว่าการดมสารระเหย (Inhalants) เช่น ทินเนอร์ผสมสี แล็กเกอร์ทาเครื่องเรือน น้ำมันเบนซิน เป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ มนุษย์เสนอให้ประเทศต่าง ๆ ออกกฎหมายว่า เป็นสิ่งผิดกฎหมายต้องมีมาตรการควบคุม เพราะเกิดปัญหาสำคัญในวัยรุ่นและเยาวชน ทำให้ผู้เสพติดมีอาการเมาเมา ควบคุมตัวเองไม่ได้ มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว นอกจากนี้ยังทำให้เกิดอันตรายแก่ระบบทางเดินหายใจตั้งแต่จมูกถึงปอด

จากการวิจัยของหลายสถาบัน พบว่า ผู้เสพสารนี้มักเป็นวัยรุ่น หรือเยาวชนอายุน้อยกว่า 25 ปี ปัญหาในการเสพพบในประเทศที่พัฒนาแล้ว และกำลังพัฒนา และการเสพสารระเหยอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง เช่น เฮโรอีน เด็กที่เสพส่วนมากมาจากครอบครัวที่แตกแยก มีประวัติถูกตำรวจจับกุม มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวรุนแรง เมื่อเสพสารนี้แล้วมักจะไม่มีสนใจต่อการ เล่าเรียน ง่วงซึม

ไอรระเหยเหล่านี้ใช้โดยวิธีสูดดม ไอรระเหยจัดอยู่ในกลุ่มของยาเสพติดคล้ายคลึงกับฤทธิ์ของแอลกอฮอล์และยานอนหลับ แต่อาการของผู้ที่ได้รับไอรระเหยต่างชนิดกันไม่ได้แตกต่างกัน พบว่าในระยะแรกที่ได้รับไอรระเหย มีอารมณ์เคลิ้มฝันเล็กน้อย แล้วตามด้วยความจำสับสน ไม่รู้จักกาลเทศะ การทรงตัวเสียไปจนเดินเซ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ติดไอรระเหยแสดงออกมามากคล้ายกับคนเมาเหล้า สารระเหยบางชนิดทำให้ประสาทหลอน หลงผิด และไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ถ้าได้รับสารชนิดนี้ในขนาดสูง ๆ จะทำให้เกิดอาการชัก โคม่า และตายได้ในที่สุด

สาเหตุของการติดไอรระเหยเพราะเข้าใจว่าในบุคคลโดยเฉพาะวัยรุ่น เมื่อมีอารมณ์ผิดปกติ เช่น อาการของโรคจิต กระวนกระวาย หรือเศร้าซึม มักหาทางออกโดยการติดไอรระเหยเพื่อบรรเทาอาการเหล่านั้น หรือเพื่อเข้ากับสังคมของตนได้ หรือเพื่อระงับความไม่พอใจในชีวิตประจำวัน

ส่วนวิธีการคั้นสารระเหย มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น ใส่ล้าห่อด้วยผ้าเช็ดหน้า วิธีนี้ผู้เสพสารระเหยมักจะมีลักษณะฝ่ามือไหม้เป็นสีน้ำตาล จากสารระคายเคืองบริเวณผิวหนังที่ฝ่ามือใส่ในขวดยาควม วิธีนี้โดยเอาใส่ยาควมออกแล้วเอาล้าห่อสารระเหยใส่แทน มักพบในผู้ใหญ่ และไม่มีประวัติเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดอื่น ๆ สูดดมโดยตรงจากขวด วิธีนี้มัก ใช้กับแอลกอฮอล์พอเหมาะสำหรับพกพา เปิดฝาขวดสูดดมได้เลย ใส่ถุงพลาสติก แล้วใส่หลอดคาแฟสด วิธีเสพโดยใส่หลอดคาแฟเหนือระดับสารระเหยสูดดมส่วนที่ระเหยขึ้นมา และฉีดสเปรย์ใส่ถุงดมจนหมดกลิ่น วิธีนี้อันตรายมากเนื่องจากปริมาณความเข้มข้นของสารระเหยสูง

4. สาเหตุของการใช้ยาเสพติด

จากการศึกษาพบว่า คนเราใช้ยาเสพติดมีสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. ด้วยตัวเองมีฤทธิ์ทำให้ติด
2. ตัวบุคคล แยกเป็น 2 ประการ คือ

2.1 สาเหตุทางร่างกาย เช่น เจ็บป่วยหรือทำงานหนักแล้วใช้ยาเสพติดแล้วสบาย ทำให้อยากใช้อีก

2.2 สาเหตุทางจิตใจ เยาวชนที่ติดยาเสพติดในปัจจุบัน พบว่า เกิดจากขาดความอบอุ่นทางครอบครัว อยากลอง อยากเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือในบางคนที่มีอาการป่วยทางจิตใจ เช่น วิตกกังวล มีจิตใจเศร้าซึม

3. สิ่งแวดล้อม เยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีการระบาดของยาเสพติด มีโอกาสติดยาเสพติดมากขึ้น เนื่องจากสามารถทดลองหรือชักจูงให้เสพยาเสพติดได้ง่าย

สมมติฐานของการติดยาเสพติด (ฝ่ายการศึกษาฝึกอบรม และเผยแพร่ กองสุขภาพจิต. 2526 : 47 - 48)

1. การติดยาอาจแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานของบุคลิกภาพที่ผิดปกติที่ต้องได้รับความพึงพอใจในช่วงเวลาสั้น ๆ แบบทันทีทันใด และอาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความต้องการหลีกเลี่ยงการความรับผิดชอบชั่วขณะ

2. เป็นการแสดงให้เห็นถึงความประพฤติที่เสื่อมเสีย ต้องการแสวงหาความพอใจโดยไม่คำนึงถึงระเบียบ กฎเกณฑ์ทางสังคม ตลอดจนศีลธรรมอันดีงาม

3. เป็นการพยายามที่จะรักษาตนเองของผู้ที่

3.1 มีความทุกข์ใจ คับข้องใจ เช่น ในวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ หรือผู้ที่ถูกภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมบีบรัด

3.2 มีความทุกข์ทางกาย เช่น ความเหนื่อยล้า ความเจ็บป่วย

3.3 เชื่อว่ายาเสพติดสามารถช่วยป้องกันโรคหรือเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ

4. แสดงให้เห็นถึงผลสะท้อนของการใช้ยาสูงและซ้ำ ๆ กัน ในช่วงเวลานาน ซึ่งทำให้อวัยวะที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการย่อยอาหารถูกทำลาย

5. เป็นการกระทำที่ต้องการจัดขึ้นหรือต่อต้านแบบแผนค่านิยมของสังคม

6. ผู้ใช้ยาเสพติดเป็นเครื่องมือสร้างเงื่อนไขและกลายเป็นรูปแบบพฤติกรรมการเรียนรู้ไป

7. เป็นผลของความกดดันของสังคม วัฒนธรรม ซึ่งนำไปสู่การใช้ยาปริมาณมากและบ่อยครั้ง เช่น การดื่มสุรา

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขนาดของยาเสพติดหรือช่วยระงับพฤติกรรมการใช้ยา มีดังนี้

1. ความพร้อม ถ้ายาเสพติดหาซื้อได้ง่าย พฤติกรรมการเสพยาจะไม่แพร่หลาย แต่ถ้าหากมีอยู่ในท้องถิ่นก็จะระบาดได้ง่าย

2. การยอมรับของสังคม ถ้าอยู่ในสังคมที่ยอมรับการใช้ยา จะมีแนวโน้มที่จะทำให้ติดยาเสพติดชนิดอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้นอีก

3. การติดต่อสื่อสารและการขนส่ง ถ้าสะดวกและรวดเร็ว จะทำให้แพร่ระบาดกระจายไปได้เร็ว

4. กลุ่มเพื่อน จะมีอิทธิพลเกี่ยวกับการลองเสพยาหรือไม่เสพยา เด็กผู้ชายมักถูกชักชวนจากเพื่อนชายที่มีอายุใกล้เคียงกัน ส่วนเด็กหญิงมักถูกชักชวนให้ลองเสพยาโดยเด็กผู้ชายหรือชายที่สูงอายุ ค่านิยมในกลุ่มเพื่อนจึงเป็นสิ่งที่ควรตระหนัก เพราะจะมีผลต่อการลองเสพยา และการเสพยาต่อไปในระยะเวลายาวนาน

5. ผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์ มักถูกหลอกหรือทำโดยไม่รู้ตัว

6. อิทธิพลของข่าวสารในการโฆษณาชวนเชื่อ จะมีอิทธิพลอย่างมากในผู้ที่อายุน้อย และขาดประสบการณ์

7. ครอบครัว มีอิทธิพลในการส่งเสริมหรือสกัดกั้นภาวะการใช้ยา เช่น ในครอบครัวที่มีสมาชิกคนใดคนหนึ่งดื่มเหล้า เด็กก็จะเลียนแบบและติดได้ง่าย

5. การป้องกันยาเสพติด (วิชัย โปษยจินดา และคนอื่น ๆ. 2526 : 32 - 35)

เนื่องจากปัญหาเสพติดมีสาเหตุมาจากปัจจัย 3 ประการ คือ ตัวคน ตัวยา และสิ่งแวดล้อม ฉะนั้นการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงยึดถือตัวคนเป็นหลัก ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคน ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ โดยไม่หันไปพึ่งยาเสพติด เมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับครอบครัวหรือตนเอง และขณะเดียวกันก็ดำเนินงานในด้านการแก้ไขด้านตัวยาและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป จำแนกได้ดังนี้

6. การป้องกันยาเสพติดในทางทฤษฎี แบ่งเป็น

1. การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล

แนวความคิดนี้มีความเชื่อว่าการจะแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ จำเป็นต้องแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงระบบย่อย ๆ แต่ละระบบให้ดีขึ้นก่อน ในระบบการป้องกันปัญหายาเสพติดก็เช่นเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างหรือเปลี่ยนแปลงบุคคลแต่ละคนให้เป็นคนดี จึงทำให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จ รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงบุคคลที่นิยมใช้กัน ได้แก่

1.1 Socratic - Rational Model ทฤษฎีนี้เชื่อว่า มนุษย์ทุกคน มีเหตุผลและพร้อมที่จะตอบสนองต่อข่าวสารใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์เสมอ ซึ่งจะทำให้บุคคลสร้างหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติอันจะเป็นผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในที่สุด

1.2 Social - Psychological Model ทฤษฎีนี้เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับอิทธิพลของบรรทัดฐานของกลุ่มที่ตนผูกพันอยู่

ส่วนเป้าหมายของการป้องกันยาเสพติดโดยการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล ได้แก่ การที่บุคคลมีเจตคติและพฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาเสพติด

2. การเปลี่ยนแปลงระบบสิ่งแวดล้อม

เนื่องจากสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการยาเสพติดของบุคคลหรือปริมาณยาเสพติดในท้องตลาด การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคล จึงนับเป็นวิธีที่จำเป็น การลดความต้องการยาเสพติดด้วยการแก้ปัญหา ซึ่งเน้นที่ตัวบุคคลแต่เพียงด้านเดียวย่อมไม่ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการสร้างสรรค์ค่านิยม วัฒนธรรม ฯลฯ ของสังคม ควบคู่กัน ไปด้วยกับการพัฒนาตัวบุคคลด้วย รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงระบบสิ่งแวดล้อมที่นิยมกัน ได้แก่

2.1 รูปแบบที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป มีหลักการคือให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เช่น การแสดงประชาติตตอ์ด้านยาเสพติด

2.2 รูปแบบที่มีลักษณะฉัณพลันทันที มีหลักการคือ ใช้จิตวิทยาชุมชน เช่น การปลูกเร้าให้คนในชุมชนร่วมมือกันแก้ไ้ปัญหาที่เผชิญอยู่

ส่วนเป้าหมายของการป้องกันยาเสพติด โดยการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การสร้างเสริมวัฒนธรรมที่ถูกต้อง เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการสูบบุหรี่และดื่มสุรา การอบรมเลี้ยงดูบุตร

7. การป้องกันยาเสพติดในทางปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

1. การป้องกันในวงกว้าง

มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ได้ตระหนักในพิษภัยของยาเสพติด ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจปัญหายาเสพติดอย่างถูกต้อง และเป็นการเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนสำคัญต่อบุคคล แบ่งเป็น

1.1 การเผยแพร่ข่าวสาร เป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยอาศัยสื่อมวลชนและสื่อบุคคล เป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจใช้ยาเสพติด

1.2 การให้การศึกษา ควรปูพื้นฐานเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดตั้งแต่เด็ก โดยการสอดแทรกความรู้เรื่องยาเสพติดไว้ในหลักสูตรการศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ

1.3 การจัดกิจกรรมทางเลือก เช่น นันทนาการ การบำเพ็ญประโยชน์

2. การป้องกันในวงแคบ

สำหรับบุคคลบางกลุ่มหรือพื้นที่บางแห่งซึ่งล่อแหลมต่อปัญหาเสพติด ซึ่งการป้องกันในวงกว้างไม่สามารถแก้ไ้ปัญหาได้ จึงต้องกำหนดขอบเขตหรือกลุ่มคน เพื่อให้การดำเนินงานปรากฏผลทันท่วงที กลุ่มบุคคลและพื้นที่จำเป็นจะต้องใช้มาตรการการป้องกันในวงแคบ เช่น กลุ่มวัยรุ่นกลุ่มผู้ว่างงาน แหล่งเสื่อมโทรม กิจกรรมที่ปฏิบัติคือ

2.1 การฝึกอบรม แบ่งออกเป็น

2.1.1 การฝึกอบรมประชาชน

2.1.2 การฝึกอบรมแกนนำหรือกลุ่มผู้นำ

2.2 การรณรงค์ เป็นการเผยแพร่ข่าวสารโดยการระดมสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เข้าถึงประชาชน ได้ร่วมมือร่วมใจกันแก้ไ้ปัญหาเสพติด

นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับปัญหาสิ่งเสพติด

นโยบายของรัฐบาลจากคำแถลงนโยบายต่อรัฐบาล ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2538 รัฐบาลได้มองเห็นว่าปัญหาสิ่งเสพติดเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องกำกับดูแลให้มีการแก้ไขอย่างจริงจัง จำเป็นจะต้องเร่งรัดการปราบปรามการผลิตและการค้ายาเสพติดอย่างเด็ดขาด รวมทั้งส่งเสริมโครงการภาครัฐและเอกชนที่มุ่งบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเพื่อให้คนเหล่านั้นกลับมาเป็นกำลังของชาติ ต่อไป

ถึงแม้ว่าคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ดังที่กล่าวข้างต้นนั้น จะกล่าวถึงเฉพาะการแก้ปัญหาสิ่งเสพติดด้วยการปราบปรามการผลิตและการค้าอย่างเด็ดขาดกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูโดยมิได้เน้นย้ำถึงมาตรการการป้องกัน แต่เมื่อศึกษารายละเอียดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ก็จะพบว่า การป้องกันสิ่งเสพติดยังคงอาศัยยุทธศาสตร์การลดอุปสงค์ควบคู่ไปกับอุปทานเช่นเดิม โดยได้บรรจุเรื่องการป้องกันไว้ในส่วนของมาตรการพัฒนาความมั่นคงทางสังคมดังนี้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 5)

1. ส่งเสริมการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มเป้าหมาย และให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน

2. ใช้สื่อสาธารณะทุกรูปแบบในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนในการร่วมป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด ยาเสพติด อุบัติภัย การทารุณกรรมเด็กและสตรี และปัญหาสังคมอื่น ๆ

นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ

นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับแผนพัฒนายาระยะที่ 8 นั้น ยังคงอาศัยยุทธศาสตร์การลดอุปสงค์ (Demand Reduction) เช่นเดียวกับการดำเนินงานในแผนระยะที่ 7 ผ่านมาแต่เน้นในประเด็นของการพัฒนาคุณภาพ กระบวนการดำเนินงาน และการให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้นโยบายในการดำเนินงานป้องกันสิ่งเสพติดเป็นกรอบในการปฏิบัติไว้ 4 ประการ

1. ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ต้องดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการอย่างจริงจัง โดยให้มีแนวร่วมในการปฏิบัติงาน จากประชาชนด้วย

2. สื่อที่กระทรวงศึกษาธิการผลิตใช้ในงานป้องกันสิ่งเสพติด จะต้องมีความเหมาะสม กับเยาวชนโดยให้เน้นความน่าสนใจ น่าหิบบ น่าอ่าน ได้เนื้อหาสาระ และไม่ยาวยืดเยื้อเกินไป

3. ทุกหน่วยงานจะต้องมีโครงการป้องกันสิ่งเสพติดที่ชัดเจน เพื่อให้รัฐบาลสามารถ ขอมรับและสนับสนุนงบประมาณตามความจำเป็นของโครงการ

4. โครงการใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยทำงานมาก่อน ให้ทุกหน่วยงานพิจารณากำหนด กลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนและทำการทดลองเพื่อการศึกษาผลกระทบก่อนที่จะทำการขยายผล

นอกจากนี้แล้ว ประธานคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติด ของ กระทรวงศึกษาธิการ มีความเห็นว่า

5. กระทรวงสาธารณสุขควรร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการช่วยกันป้องกันและแก้ไขปัญหา สิ่งเสพติดในสถานศึกษาด้วย โดยเฉพาะยาบ้า และในทางปฏิบัติควรจะมีหมู่บ้านไป ที่ ตัวเด็กมากกว่าเด็กโต

6. ส่วนกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ ก็มีความเห็น ว่า สถานศึกษาจะต้องสร้างระบบการดำเนินงานด้านการป้องกันสิ่งเสพติดให้เข้มแข็ง พร้อมกับมี โครงการแนะแนวด้วย

7. งบประมาณสำหรับงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติด ควรให้ทุกกรมตั้ง งบประมาณไว้ในแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติด โดยไม่ต้องแบ่งอยู่กับงบประมาณอื่น ซึ่งสำนักงบประมาณเห็นชอบด้วยแล้ว

ดังนั้นคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติดในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นชอบให้กำหนดนโยบายด้านการป้องกันสิ่งเสพติดสำหรับแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 8 ภายใต้เงื่อนไข ของข้อจำกัด ด้านงบประมาณและบุคลากร ดังต่อไปนี้

1. ให้สถานศึกษาทุกแห่งถือว่าการป้องกันและแก้ปัญหการใช้สิ่งเสพติดในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของสถานศึกษา ทั้งนี้ให้รวมถึงภาระหน้าที่ใน การช่วยเหลือดูแลนักเรียนนักศึกษาที่ติดสิ่งเสพติดด้วย

2. ให้ดำเนินการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนครบวงจร นับแต่การพัฒนาหลักสูตร สื่อ วิธีสอน และกิจกรรมของสถานศึกษา เน้นการฝึกทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับเยาวชนเพื่อผลทางการพัฒนาบุคลิกภาพ และการตัดสินใจเลือกพฤติกรรม

3. สนับสนุนให้สถานศึกษาทุกสังกัดจัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ตลอดจนกิจกรรมทางเลือกอื่น ๆ เน้นการให้เด็กเยาวชนรู้จักใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัย เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์และความสามัคคีในหมู่คณะ

4. ส่งเสริมให้สถานศึกษาปรับปรุงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษาให้เยาวชนในสถานศึกษา มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเต็มที่

5. ให้มีการพัฒนาระบบบริหารและจัดการ ตลอดจนการสนับสนุนทางวิชาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งเสพติดในสถานศึกษา เน้นการทำงานในระบบเครือข่าย (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2539 : 10 - 11)

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนแบบชั้นเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

1. ความเป็นมา

การจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญของกรมการศึกษานอกโรงเรียนก่อนปีการศึกษา 2530 กรมการศึกษานอกโรงเรียนได้ดำเนินการจัดเป็น 3 ประเภท คือ การศึกษาผู้ใหญ่ภาคค่ำ ดำเนินการเปิดเป็นชั้นเรียนจัดตามโรงเรียนผู้ใหญ่ มีครูสอนเป็นรายวิชาในแต่ละระดับชั้น การศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์จัดโดยศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค ผู้เรียนฟังบทเรียนจากวิทยุเข้าร่วมกิจกรรมการพบกลุ่ม ถ้ามีปัญหาอาจซักถามอาจารย์ประจำกลุ่มหรือจดหมายสอบถามได้ที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาค และการศึกษานอกโรงเรียนประเภทบุคคลภายนอก ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและเข้าร่วมกิจกรรมการพบกลุ่ม

การจัดการศึกษาทั้ง 3 ประเภทดังกล่าว แม้ว่าจะใช้หลักสูตรเดียวกัน แต่วิธีการจัดการและการประสานกันของหลักสูตรในบางระดับและบางประเภทยังขาดความสัมพันธ์กัน วิธีดำเนินงานเป็นอิสระแก่กัน ถ้านักศึกษาลงทะเบียนเรียนการศึกษาแบบใดก็จะต้องเรียนแบบนั้นไป

จนกว่าจะจบหลักสูตรของแต่ละระดับไม่สามารถจะเลือกเรียนประเภทอื่น ๆ ได้ในเวลาเดียวกัน และวิชาที่สอบไว้ได้แต่ละรูปแบบก็ไม่สามารถจะนำมารวมกันได้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2531 : 1)

กรมการศึกษานอกโรงเรียน โดยความเห็นชอบของกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนขึ้นใหม่เพื่อให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และสามารถผสมผสานการจัดการศึกษาแต่ละวิธีเรียนได้ นอกจากนี้ยังสามารถให้เทียบโอนผลการเรียนระหว่างการศึกษาระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนได้ และให้สามารถเทียบโอนวิชาอาชีพ (เลือก) ได้ถึง 3 หมวดวิชา เพื่อเป็นการเอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาให้สามารถเลือกเรียนได้ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความต้องการและความพร้อมของผู้เรียน โดยได้ปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 4 เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530 ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ 5 เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2530 และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 - 4 (เฉพาะระดับ 3) เป็นหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2531 โดยจัดการเรียนการสอนเป็น 3 วิธีเรียน คือ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน (ขร.) หรือการศึกษาผู้ใหญ่ภาคค่ำเดิม วิธีเรียนทางไกล (ทก.) หรือการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์เดิม และวิธีเรียนด้วยตนเอง (ตอ.) หรือการศึกษานอกโรงเรียนประเภทบุคคลภายนอกเดิม ซึ่งมี รายละเอียดของแต่ละวิธีเรียนดังนี้

1. วิธีเรียนแบบชั้นเรียน (ขร.) นักศึกษาจะต้องไปเข้าชั้นเรียนเช่นเดียวกับนักเรียนในระบบโรงเรียนภาคปกติ เพียงแต่ช่วงเวลาเรียนจะเป็นในตอนเย็นหรือตอนค่ำ เวลาประมาณ 17.00-20.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้เรียนว่างจากภารกิจประจำวันต่าง ๆ แล้ว เมื่อได้ศึกษาและทำกิจกรรมการเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด ก็ให้จบหลักสูตรของแต่ละระดับ

2. วิธีเรียนทางไกล (ทก.) เป็นวิธีเรียนที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่เป็นผู้ใหญ่ที่ไม่มีเวลาไปเข้าชั้นเรียนเนื่องจากมีภารกิจมาก นักศึกษาที่ประสงค์จะเรียนให้ไปสมัครขึ้นทะเบียน และลงทะเบียนได้ที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคนั้น ๆ แล้วการศึกษาหาความรู้จากตำรา แบบเรียน ฟังรายการจากวิทยุหรือศึกษาจากแหล่งความรู้ เข้าร่วมกิจกรรมการพบกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนด หากมีปัญหาอาจซักถามอาจารย์ประจำกลุ่ม เมื่อทำกิจกรรมและเรียนจบตามหลักสูตรแล้ว ก็ให้จบการศึกษาในระดับนั้น ๆ

3. วิธีเรียนด้วยตนเอง (ต่อ.) เป็นวิธีเรียนที่คล้ายๆ กับวิธีเรียนทางไกล คือ นักศึกษาไม่ต้องไปเข้าชั้นเรียน จะใช้เวลาศึกษาค้นคว้าหาความรู้อ่านตำราด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระในเรื่องเวลาที่จะเลือกศึกษาค้นคว้า หากมีปัญหาต้องพยายามทำความเข้าใจหรือซักถามจากผู้รู้ที่อยู่ใกล้ ไม่ต้องกังวลกับการฟังวิทยุ (หากมีเวลาจะเปิดฟังเสริมความรู้ก็จะเป็นผลดีแก่นักศึกษาเอง) ต้องเข้าร่วมกิจกรรมการพบกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม และต้องมีเวลาพบกลุ่มไม่น้อยกว่า 75% ของเวลาการพบกลุ่มที่กำหนด หากนักศึกษาสอบได้หมวดวิชาบังคับและหมวดวิชาเลือกได้ครบตามเกณฑ์ของการจบหลักสูตรแล้วก็ตาม ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์กิจกรรมการพบกลุ่มก็จะไม่ได้รับอนุมัติให้จบหลักสูตร

2. หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2530

เป็นหลักสูตรต่อเนื่องจากหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประถมศึกษา มุ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้แต่พลาดโอกาสที่จะศึกษาต่อในระบบโรงเรียนได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกทักษะและปลูกฝังเจตคติที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพได้เท่าเทียมกับผู้อื่น สามารถปฏิบัติตนให้ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสมควรแก่ศักยภาพ หลักสูตรนี้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรระดับเดียวกับในระบบโรงเรียนและมีความยืดหยุ่นพอเพียงที่จะให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการ

หลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาบังคับและหมวดวิชาเลือก ดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2530 : 20)

1. หมวดวิชาบังคับ ผู้เรียนจะต้องเรียน 4 หมวดวิชา คือ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต และหมวดวิชาโลกของงานอาชีพ

2. หมวดวิชาเลือก ผู้เรียนจะต้องเลือกเรียนอย่างน้อย 3 หมวดวิชา จากหมวดวิชาต่อไปนี้ หมวดวิชาภาษาไทย 1 หมวดวิชาคณิตศาสตร์ 1 หมวดวิชาคณิตศาสตร์ 2 หมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต 1 หมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2 หมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3 หมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต 4 หมวดวิชาส่งเสริมคุณภาพชีวิต 5 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 1 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ 2 หมวดวิชาภาษาอังกฤษ 1 หมวดวิชาภาษาอังกฤษ 2 หมวดวิชาอาชีพ (โอนได้ 3 หมวดวิชา)

3. ผู้เรียนที่จะขอจบหลักสูตรต้องเรียนหมวดวิชาบังคับ 4 หมวดวิชา และหมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 3 หมวดวิชา รวมไม่น้อยกว่า 7 หมวดวิชา และผ่านกิจกรรมการพบกลุ่มตาม ที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนกำหนด ใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือ 4 ภาคเรียน ยกเว้นกรณี ที่มีการเทียบโอนผลการเรียนอาจจบได้ก่อนกำหนด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ผู้วิจัยได้ค้นคว้าทั้งงานวิจัยในประเทศ และต่างประเทศ พบว่า มีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ประไพศรี ช่อนกลิ่น และคนอื่น ๆ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การป้องกัน และควบคุมการใช้สารเสพติดในนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในโรงเรียนมัธยม 6 แห่งใน จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ.2530 พบว่า อัตราการใช้สารเสพติดของนักเรียนชั้น ม.1-ม.3 ใน 6 โรงเรียน เท่ากับร้อยละ 0.43 (23 คน ใน 5,326 คน) เป็นเพศชายทั้งหมด สารเสพติดที่นิยมใช้สารระเหย ได้แก่ กาว 3 เค แล็กเกอร์ ทินเนอร์ และเบนซิน ตามลำดับ อัตราการเสพยาเสพติดสูงขึ้นตาม ชั้นเรียนคือ ม.1 ม.2 และ ม.3 ร้อยละ 4.35 43.48 และ 52.17 ตามลำดับ บิดามารดาของเด็กทั้ง 2 กลุ่มอยู่ด้วยกัน แต่เป็นครอบครัวที่เป็นปัญหา นักเรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 52 นอกจากนี้ยังทดลองใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันและควบคุม พบว่า พฤติกรรมที่ลดลง มากที่สุด ได้แก่ การเสพยาเสพติด คือ หยุคเสพยาร้อยละ 60.87 (14 คน จาก 23 คน)

ประลองศรี แซ่เต็ง (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อ ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เจตคติไม่ดีต่อยาเสพติด โดยมีเจตคติไม่ดีต่อสารระเหย เป็น อันดับแรก รองลงมาคือ บุหรี่ กล้วยา และสุรา ตามลำดับ

อารีรัตน์ พันธุ์ทอง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษา ร่วมกับการให้แรงสนับสนุนทางสังคมในการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดสารระเหย โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยการประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม และรูปแบบ การให้แรงสนับสนุนทางสังคมของเฮาส์มาเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรม ประชากรที่ศึกษา

เป็น ผู้ป่วยเสพติดสารระเหยที่เข้ารับการบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยในระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม พ.ศ.2535 จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในด้านความรู้เกี่ยวกับยาสารระเหยและโทษพิษภัยของสารระเหย ทักษะคติเกี่ยวกับสารระเหย ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากความรู้และทักษะคติ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการบำบัดรักษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียนไทย โดยทำการศึกษาในนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้สารเสพติด ซึ่งกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญและในระดับอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1,102 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และทักษะเกี่ยวกับสารเสพติด พบว่า นักเรียนเกือบ 1 ใน 4 ที่รู้จักสารเสพติดเป็นอันดับแรกคือ กัญชาและสารระเหย ชนิดที่ติดง่ายและให้โทษร้ายแรงที่สุดคือ เฮโรอีน เพื่อนเป็นบุคคลสำคัญที่แนะนำให้นักเรียนได้รู้จักสารเสพติดครั้งแรก ในทักษะของนักเรียนการใช้สารเสพติดบางประเภทเป็นบางครั้งเพื่อสังคม ถือว่าเป็นการเหมาะสม แต่ถ้าหากใช้สารเสพติดเป็นประจำถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม กลุ่มคนบางคนถึงแม้จะรู้ว่าสารเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี แต่ก็เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เป็นเพราะความอยากรู้อยากลอง การแสวงหาสารเสพติดของนักเรียนบางประเภทหาได้ตามร้านค้า เช่น บุหรี่ สุรา/เบียร์ สารระเหย สำหรับกลุ่มยากล่อมประสาท/กระตุ้นประสาท เหล้าแหม่ง สามารถหาได้จากร้านขายยา สำหรับกัญชากระท่อม เฮโรอีน ผิ่น แอล เอส ดี สามารถหาได้จากกลุ่มเพื่อนฝูง

วีรวรรณ สุธีรไกรลาส (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรเกี่ยวกับการต้านทานการติดยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ทักษะคติต่อการเสพยาเสพติด ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับยา เสพติดและความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถทำนายการปฏิเสธการชักจูงเรื่องยาเสพติดจากเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความภาคภูมิใจในตนเอง มีการกล้าแสดงออก รวมทั้งรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายของยาเสพติดมาก นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมาก จะมีทัศนคติไม่ดีต่ต่อการเสพติด และนักเรียนที่มีเศรษฐกิจของครอบครัวหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเสพยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

นิธิภา สุวนิช (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารายกรณีของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด คลินิกยาเสพติด 8 ศูนย์บริการสาธารณสุข 22 วัดปากบ่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมเสพเฮโรอีนของวัยรุ่น มีสาเหตุมาจากลักษณะส่วนตัวของวัยรุ่นที่พัฒนาบุคลิกภาพไม่เหมาะสมและสิ่งแวดล้อม

ที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ สภาพครอบครัวแตกแยกและแหล่งชุมชนแออัดที่มีการระบาดของยาเสพติด

บัญชา คารกระจาย (2539 : 167) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของผู้ปกครองในการ ป้องกัน สารเสพติดที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันสารเสพติด ที่มีต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

อารีย์ เงินเข้ม (2539 : 36) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการป้องกันการสูดดมสารระเหย ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า นักเรียนที่มีเพศ ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการสูดดมสารระเหยแตกต่างกัน

ดวงแข จงเจริญ (2540 : 95) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิถีเรียนทางไกลที่มีต่อโรคเอดส์ ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ต่างกัน มีทัศนคติต่อโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชาย มีทัศนคติต่อโรคเอดส์ทุกด้านดีกว่านักศึกษานหญิง นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อโรคเอดส์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษา ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี มีทัศนคติด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมดีกว่านักศึกษาที่มีอายุ 18 - 25 ปี นักศึกษาที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อโรคเอดส์ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเสริฐ นูนานี (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษา ทางไกล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 4 พบว่า นักศึกษาทางไกล มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดด้านความรู้อยู่ในเชิงบวก ส่วนด้านความรู้สึกและด้าน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดอยู่ในเชิงลบ

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

ไฟน์สไตน์ (Feinstein. 1978 : 5935-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จำนวน 820 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การใช้ยาเสพติดของนักศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการใช้ยาเสพติดของผู้ปกครอง กล่าวคือ ถ้าผู้ปกครองของนักศึกษาคนใดใช้ยาเสพติดชนิดใดแล้ว นักศึกษานั้นจะมีแนวโน้มที่จะใช้ยาเสพติดชนิดนั้นไปด้วย

บราวน์ (Brown. 1979 : 3752-A - 3753-A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างด้านเจตคติ

นักเรียนรัฐบาลที่มีต่อการเลือกใช้ยาเสพติด และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติที่มีต่อยาเสพติด กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนระดับ 5 ถึงระดับ 12 ในโรงเรียนประจำตำบล ไกลเมืองดัลลาส รัฐเท็กซัส ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีเจตคติที่ดีต่อบุหรี่มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเจตคติที่ดีต่อกัญชาและแอลกอฮอล์ ดี ดีกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับเฮโรอีนและเมทิตินั้น ไม่มีความแตกต่าง และพบว่า นักเรียนมีเจตคติทางลบต่อแอลกอฮอล์ เฮโรอีน เมทิติน มากกว่าบุหรี่ยาสูบ และกัญชา

กูเธิร์ (Gutierrez. 1982 : 2038B) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะที่เป็นสาเหตุให้สตรีใช้ยาในทางที่ผิด (An Attributional Approach to Female Drug Abuse) โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองที่อยู่ในระดับต่ำ ข้อสมมติฐานที่ว่าผู้ที่ใช้ยาในทางที่ผิดจะมีลักษณะที่อ่อนแออย่างเห็นได้ชัดเจน ประสบการณ์ชีวิตทั้งในทางที่ประสบผลสำเร็จด้วยดีหรือล้มเหลวก็ตาม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดพฤติกรรมการใช้ยาในทางที่ผิดได้ และยาเหล่านั้นก็สามารถหาซื้อได้ง่ายอีกด้วย ประการที่สอง หลังจากที่ได้รับการรักษาอาการเจ็บป่วยเป็นเวลานานหลาย ๆ เดือน โดยเฉพาะการรักษาผู้ที่ใช้ยาในทางที่ผิดนั้น ในกลุ่มของเพศชายผู้ที่ใช้ยาผิดจะมีลักษณะที่ไม่แตกต่างไปจากกลุ่มปกติมากนัก แต่สำหรับในกลุ่มเพศหญิงนั้นแล้ว จะมีความแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มผู้ที่ใช้ยาผิด และกลุ่มปกติซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการบำบัดรักษาในกลุ่มของเพศหญิงนั้นดีกว่าเพศชาย นอกจากข้อสมมติฐานทั้ง 2 ประการแล้ว ยังใช้วิธีการประเมินลักษณะความอ่อนแออีกหลายวิธี และพบว่า ในกลุ่มสตรีที่มีการใช้ยาในทางที่ผิดมีคะแนนของคุณลักษณะความอ่อนแอสูง ผลสำเร็จในชีวิตของสตรีในกลุ่มนี้จะมีสาเหตุมาจากสิ่งภายนอก และมีสาเหตุที่ไม่แน่นอนอันคง แต่ความล้มเหลวในชีวิตนั้นมีสาเหตุที่เกิดจากภายในและเป็นสาเหตุที่มีความแน่นอนมั่นคงมากกว่าในกลุ่มผู้ที่ใช้ยาผิดในเพศชาย หรือผู้ที่ไม่เคยใช้ยาผิดทั้งเพศชายและเพศหญิงก่อนที่จะมาทำการรักษา ส่วนคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ที่มีการใช้ยาในทางที่ผิดนั้น จะต่ำกว่าคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองของผู้ที่ไม่มีการใช้ยาในทางที่ผิด โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับสถานภาพทางเพศ ทั้งเพศหญิงและเพศชายที่มีการใช้ยาในทางที่ผิด ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านคุณลักษณะต่าง ๆ ของเขาภายหลังที่ได้รับการรักษาแล้ว แต่มีความเปลี่ยนแปลงในด้านของความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

ไรเซอร์ (Ryser. 1983 : 435 - 436) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การใช้ยาในทางที่ผิดของนักเรียน ในปี ค.ศ.1974 และปี 1980" (Students and Drug Abuse. 1974 and 1980) พบว่า การเก็บข้อมูล ด้วยการไปเยี่ยมนักเรียนผู้ซึ่งป่วย และรักษาตัวอยู่ในห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาลต่าง ๆ ยาที่ใช้กัน มี 3 ประเภท คือ สุรา แอสไพริน และโคโอะซีแพม ส่วนประเภทอื่น ๆ ที่ใช้กันมาก ได้แก่ กัญชา เซโคบาร์บิทัล มอร์ฟิน เฮโรอีน แอมโมบาร์บิทัล ยาเหล่านี้เคยเป็นที่นิยมกันมากในปี 1974 แต่กลับไม่ได้รับความนิยมในปี 1980 ยกเว้นสุรามีความต้องการในการเสพสูงมากขึ้น และพบว่า สารระเหยหอมมีอัตราความนิยมเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในปี 1980 และพบว่า นักเรียนที่ป่วย อยู่ในห้องฉุกเฉินนั้นร้อยละ 50 พยายามฉีดยาเพื่อฆ่าตัวตาย โดยพบว่า การเยี่ยมนักเรียนที่ป่วยใน โรงพยาบาล 100,000 แห่ง พบว่า นักเรียน 29 คน พยายามใช้ยาฆ่าตัวตาย และพบว่า นักเรียน 220,000 คน เคยใช้ยาเกินขนาดเพื่อฆ่าตัวตายด้วย

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดดังกล่าวข้างต้น พบว่า งานวิจัย ส่วนใหญ่ ทำการศึกษากับกลุ่มนักเรียน และนักศึกษา ซึ่งเป็นวัยรุ่น และยังพบว่า เพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพการทำงาน และรายได้ เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อเจตคติต่อสิ่งเสพติด

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด แตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด แตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิฐานะต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด แตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด แตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน จำนวน 1,977 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จของยามานะ (Yamane. 1969 : 886) กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ใช้กลุ่มตัวอย่างจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร 1 ทั้ง 7 เขต

2.2 ใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนทุกโรงเรียนในเขตการศึกษานอกโรงเรียน

กรุงเทพมหานคร 1

2.3 สุ่มเลือกห้องเรียนจากทุกโรงเรียนในเขตการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 มาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 440 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางของยามานะรายละเอียดดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตต่าง ๆ

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขต	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักศึกษา	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักศึกษา
1. เขตบางกอกน้อย				
- โรงเรียนวัดอัมรินทร์าราม	9	264	1	29
- โรงเรียนวัดคูสิดาราม	6	213	1	35
2. เขตภาษีเจริญ				
- โรงเรียนวัดนิมมานรดี	4	139	1	34
- โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	4	126	1	31
3. เขตราชบุรีบูรณะ				
- โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม	4	153	1	38
- โรงเรียนวัดประเสริฐสุทธาวาส	5	162	1	32
4. เขตจอมทอง				
- โรงเรียนวัดราชโอรส	2	45	1	22
- โรงเรียนวัดมงคลวราราม	4	169	1	42
- โรงเรียนวัดหนัง	4	70	1	17
- โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์	6	220	1	36
5. เขตบางกอกใหญ่				
- โรงเรียนวัดเจ้ามูล	4	84	1	21
- โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม	1	47	1	47
6. เขตบางขุนเทียน				
- โรงเรียนสตรีบางบอนวิทยา	1	25	1	25
- โรงเรียนเอกชัยพิทยา	2	62	1	31
7. เขตหนองแขม				
- โรงเรียนวัดอุดมรังสี	7	198	1	28
	63	1977	15	440

ที่มา : ทำเนียบโรงเรียนผู้ใหญ่วัยสามัญ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบว่า
 - เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน
 - ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 2 คะแนน
 - ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 1 คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบว่า
 - เห็นด้วย ให้คะแนน 1 คะแนน
 - ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 2 คะแนน
 - ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากข้อมูลข้อ 1 มาตั้งประเด็นแบบสอบถาม

3. ร่างแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จำนวน 45 ข้อ

4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 45 ข้อ เสนอ ให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อขอคำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตรงตามเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งเสพติดจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) เพื่อนำข้อเสนอนี้มาปรับปรุงแก้ไข

6. แบบสอบถามที่ปรับปรุงและแก้ไขถูกต้องสมบูรณ์แล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนผู้ใหญ่วัดอมรินทราราม จำนวน 40 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1972 : 126) ซึ่งพบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

7. นำแบบสอบถามมาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยในครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยประสานงานกับครูผู้สอนและนัดหมายกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 1 – 15 ธันวาคม 2541

3. แบบสอบถามจำนวน 440 ฉบับ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 409 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.99

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อเลือกฉบับที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+
3. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
4. ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด กระทำด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย จำนวนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้ค่าสถิติที (t-test) จำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) ถ้าพบว่าข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของนิวแมน - คูลส์ (Newman-Keuls Method)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติสำหรับตรวจสอบเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 170)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อยกกำลังสอง

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งหมด

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC จำแนกวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ หาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อ รายด้าน โดยใช้สูตร (Ferguson. 1981 : 68)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) รายข้อ รายด้าน โดยใช้สูตร
(Ferguson. 1981 : 68)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.3 ทดสอบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม โดยใช้ t-test (ลัวัน สายยศ และอังคณา
สายยศ. 2531 : 86)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 N_1, N_2 แทน จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

2.4 หาค่า F-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายข้อ รายด้าน ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม โดยใช้ F-test (One-Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติแสดงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยที่มากกว่าสองกลุ่ม
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Newman - Keuls' Method (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 113)

$$q = \frac{T_{\text{largest}} - T_{\text{smallest}}}{\frac{MS_{\text{error}}}{n}}$$

เมื่อ q แทน ค่าที่เปิดได้จากตาราง Studentized Statistic
 T_{largest} แทน คะแนนเฉลี่ย Treatment มากที่สุด
 T_{smallest} แทน คะแนนเฉลี่ย Treatment น้อยที่สุด
 MS_{error} แทน Mean Square ของความคลาดเคลื่อน
n แทน Harmonic Mean ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าเอฟ (F-test)
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบค่าที (t-test)
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ
วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ
วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1
จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพในการทำงานและรายได้ต่อเดือน โดยคิดเป็นความถี่และร้อยละดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของสถานภาพกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่

สถานภาพของนักศึกษาผู้ใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	201	49.10
1.2 หญิง	208	50.90
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 18 ปี	131	32.00
2.2 18 – 25 ปี	227	55.50
2.3 สูงกว่า 25 ปี	51	12.50
3. ภูมิลำเนา		
3.1 กรุงเทพมหานคร	195	47.70
3.2 ต่างจังหวัด	214	52.30
4. สถานภาพในการทำงาน		
4.1 มีงานทำ	245	59.90
4.2 ไม่มีงานทำ	164	40.10
5. รายได้ต่อเดือน		
5.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	178	43.50
5.2 5,000 บาทขึ้นไป	82	20.00
5.3 ไม่มีรายได้	149	36.50

จากตาราง 2 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศชายและเพศหญิง มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก เป็นเพศชาย 201 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 และเพศหญิง 208 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90

นักศึกษาผู้ใหญ่มีอายุ 18-25 ปี มีจำนวน 227 คน ซึ่งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 18 ปี มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ส่วนอายุสูงกว่า 25 ปี มีน้อยที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

นักศึกษาผู้ใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 52.30 และอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงาน มีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 59.90 และไม่มีงานทำ มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10

นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมาไม่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 และมีรายได้ 5,000 บาทขึ้นไป มีน้อยที่สุด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้น

เรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่โดยรวมและตามตัวแปรอิสระ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และมีเกณฑ์การให้ระดับคะแนนเจตคติดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด

ระดับคะแนน 1.00 – 1.66 หมายถึง มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดทางลบ

ระดับคะแนน 1.67 – 2.32 หมายถึง มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดเป็นกลาง

ระดับคะแนน 2.33 – 3.00 หมายถึง มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดทางบวก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทิศทางของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร 1

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ทิศทางของ เจตคติ
1.	การทดลองเสพติดเฮโรอีนเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ ทางสังคม.....	2.81	0.53	บวก
2.	การเสพติดเฮโรอีนทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	2.73	0.63	บวก
3.	การเสพติดเฮโรอีนช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋.....	2.82	0.50	บวก
4.	การเสพติดเฮโรอีนประจำทำให้ล้มเหลวทุกซ์ ความ ผิดหวัง.....	2.44	0.75	บวก
5.	การเสพติดเฮโรอีนจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น	2.73	0.66	บวก
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษ นักศึกษาที่เสพติดเฮโรอีน.....	2.81	0.55	บวก
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้..	2.63	0.53	บวก
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	2.61	0.63	บวก
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน...	2.34	0.72	บวก
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับ เฮโรอีน.....	2.89	0.38	บวก
11.	เฮโรอีนเสพติดเพียงครั้งเดียวก็ติดได้.....	2.45	0.65	บวก
12.	กัญชาเมื่อเสพติดแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ...	2.16	0.55	เป็นกลาง
13.	การเสพติดกัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	2.52	0.66	บวก
14.	การเสพติดกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน..	2.79	0.51	บวก
15.	ผู้ที่เสพติดกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	2.27	0.64	เป็นกลาง
16.	ผู้ที่เสพติดกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย.....	2.79	0.53	บวก
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	2.06	0.72	เป็นกลาง
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	2.70	0.62	บวก
19.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติ ดีขึ้น.....	2.09	0.83	เป็นกลาง
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.22	0.78	เป็นกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ทิศทางของ เจตคติ
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	2.46	0.69	บวก
22.	การเสพกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเอง มากขึ้น.....	2.62	0.61	บวก
23.	การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	2.69	0.60	บวก
24.	การเสพยาบ้าทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	2.60	0.73	บวก
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกกว่าผู้ที่ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่ไม่น่า ไว้วางใจ.....	2.69	0.63	บวก
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามาก ที่สุด.....	2.39	0.70	บวก
27.	ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไป เสพอีก.....	2.55	0.72	บวก
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้าเพราะจะทำให้ขยัน.....	2.68	0.64	บวก
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี.....	2.85	0.47	บวก
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า.....	2.59	0.75	บวก
31.	นักศึกษควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับ อันตรายของยาบ้า.....	2.81	0.59	บวก
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า.....	2.39	0.78	บวก
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชินและเป็น สิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม.....	2.52	0.73	บวก
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต.....	2.55	0.69	บวก
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของ สารระเหย.....	2.76	0.61	บวก
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ทำให้ลิ้มความทุกข์.....	2.50	0.72	บวก
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุม ตนไม่ได้.....	2.56	0.70	บวก

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ทิศทางของ เจตคติ
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสุดคมกาว.....	2.61	0.73	บวก
39.	การเสพสารระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ	2.79	0.56	บวก
40.	การเสพสารระเหยอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ ร้ายแรง.....	2.76	0.60	บวก
41.	คนที่สุดคมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของ สังคม.....	2.37	0.79	บวก
42.	การเสพสารระเหยทำให้ผ่อนคลายอารมณ์.....	2.51	0.68	บวก
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงช่างทาสีที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยง สารระเหย.....	2.61	0.67	บวก
44.	การสุดคมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิด อาชญากรรม.....	2.71	0.62	บวก
45.	การสุดคมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้.....	2.61	0.63	บวก
	รวม	2.57	0.64	บวก

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด โดยรวมในทิศทางที่เป็นบวกต่อสิ่งเสพติด ($\bar{X} = 2.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติในเชิงบวก ($\bar{X} = 2.06 - 2.89$) ซึ่งมีทั้งหมด 40 ข้อ โดยข้อที่มีค่าคะแนนสูงสุด คือ ข้อ 10 ที่ว่า นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน ($\bar{X} = 2.89$) รองลงมาได้แก่ ข้อ 29 ที่ว่า รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี ($\bar{X} = 2.85$) ข้อที่นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติเป็นกลางมีทั้งหมด 5 ข้อ ($\bar{X} = 2.06 - 2.27$) คือข้อ 12 กัญชาเมื่อเสพแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ข้อ 15 ผู้ที่เสพกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม ข้อ 17 การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด ข้อ 19 การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น และข้อ 20 คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบ
ชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1
จำแนกตามเพศ อายุ ภูมิลำเนา สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน ดังปรากฏ
รายละเอียดในตาราง 4 - 8 ดังต่อไปนี้

ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญประเภทชั้น
เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน
มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของ
นักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนก ตามเพศ

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ชาย		หญิง		t
		X	S.D	X	S.D	
1.	การทดลองเสพติดเฮโรอีนเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม.....	1.22	0.57	1.15	0.48	1.34
2.	การเสพติดเฮโรอีนทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	2.65	0.69	2.81	0.55	2.68**
3.	การเสพติดเฮโรอีนช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋.....	1.23	0.57	1.11	0.40	2.52**
4.	การเสพติดเฮโรอีนประจำทำให้ล้มเหลวทุกความผิหวัง.....	1.61	0.75	1.49	0.74	1.58
5.	การเสพติดเฮโรอีนจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น.....	2.67	0.72	2.79	0.59	1.87
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่ เสพติดเฮโรอีน.....	2.74	0.62	2.87	0.46	2.39*
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	2.64	0.52	2.62	0.53	0.32
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	2.56	0.66	2.67	0.60	1.78
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	2.32	0.73	2.37	0.70	0.59
10.	นักศึกษาคควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน.....	2.87	0.43	2.91	0.33	1.13
11.	เฮโรอีนเสพติดเพียงครั้งเดียวก็ติดได้.....	2.38	0.69	2.52	0.61	2.12*
12.	กัญชาเมื่อเสพติดแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ.....	2.13	0.60	2.19	0.49	1.15
13.	การเสพติดกัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	2.36	0.72	2.67	0.55	4.88**
14.	การเสพติดกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน.....	2.73	0.57	2.86	0.43	2.49*
15.	ผู้ที่เสพติดกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	2.26	0.67	2.28	0.62	-0.39

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ชาย		หญิง		t
		X	S.D	X	S.D	
16.	ผู้ที่เสพยาเป็นคนที่ทันสมัย.....	1.24	0.56	1.18	0.50	1.34
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	2.05	0.71	1.83	0.72	3.16**
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	1.39	0.66	1.20	0.55	3.16**
19.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น.....	1.95	0.84	1.88	0.83	0.79
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.18	0.79	2.26	0.76	1.05
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	1.62	0.70	1.46	0.66	2.45*
22.	การเสพยาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	2.56	0.64	2.67	0.58	1.84
23.	การเสพยาทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	1.36	0.62	1.25	0.59	1.73
24.	การเสพยาทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	1.43	0.74	1.38	0.72	0.67
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกลัวผู้ที่ติดยาเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ.....	2.72	0.61	2.66	0.65	0.93
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาเป็นอย่างมากที่สุด.....	2.32	0.72	2.45	0.67	1.79
27.	ผู้ที่เสพยาควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก..	2.50	0.74	2.59	0.70	1.32
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาเพราะจะทำให้ขยัน.....	1.32	0.63	1.32	0.64	0.02
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาโดยเสรี.....	1.19	0.53	1.10	0.39	1.80
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยา.....	2.44	0.81	2.73	0.65	3.89**
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของยา.....	2.81	0.57	2.82	0.61	0.19
32.	ผู้ที่เสพยาทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า.....	1.62	0.80	1.50	0.82	1.51
33.	การเสพยาบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชินและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม.....	1.54	0.80	1.50	0.66	2.91**
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต.....	1.47	0.73	1.34	0.65	1.99*
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารระเหย.....	2.75	0.61	2.77	0.62	0.30
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ทำให้ลิ้มความทุกข์.....	1.57	0.77	1.33	0.73	3.47**
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนไม่ได้....	2.48	0.72	2.64	0.68	2.33*
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว.....	2.54	0.75	2.68	0.71	1.87
39.	การเสพยาทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ.....	2.77	0.59	2.82	0.53	0.92
40.	การเสพยาอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	2.69	0.65	2.82	0.55	2.28*
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.40	0.78	2.35	0.81	0.66

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ชาย		หญิง		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
42.	การเสพยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายอารมณ์.....	1.53	0.71	1.35	0.64	2.71**
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงข้างทางที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย....	2.56	0.70	2.66	0.64	1.46
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม	2.66	0.63	2.75	0.62	1.51
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้.....	1.43	0.68	1.25	0.57	2.78**
	รวม	1.89	0.21	1.88	0.15	0.31

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 การเสพยาอื่นทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม ข้อ 3 การเสพยาอื่นช่วยให้มีความรู้สึก ใก้แก่ ข้อ 13 การเสพยาจะแยกตัวออกจากสังคม ข้อ 17 การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด ข้อ 18 เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง ข้อ 30 ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า ข้อ 33 การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคซินและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม ข้อ 36 การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือ กาวบางชนิด ทำให้ลิ้มความทุกข์ ข้อ 42 การเสพยาทำให้ผ่อนคลายอารมณ์ และข้อ 45 การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้ ส่วนข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 7 ข้อ คือ ข้อ 6 โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพยาอื่น ข้อ 11 เสพยาเพียงครั้งเดียวก็ติดได้ ข้อ 14 การเสพยาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน ข้อ 21 คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน ข้อ 34 สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต ข้อ 37 การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนเองไม่ได้ และข้อ 40 การเสพยาอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง ส่วนข้ออื่น ๆ นั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญประเภท
ชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ
ต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่
จำแนก ตามอายุ

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ต่ำกว่า 18 ปี		18-25 ปี		สูงกว่า 25 ปี	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1.	การทดลองเสพเฮโรอินเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม.....	1.24	0.61	1.16	0.49	1.12	0.43
2.	การเสพเฮโรอินทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	2.67	0.66	2.74	0.62	2.83	0.54
3.	การเสพเฮโรอินช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋.....	1.25	0.56	1.14	0.47	1.10	0.41
4.	การเสพเฮโรอินประจำทำให้ลืมความทุกข์ ความผิดหวัง.....	1.57	0.75	1.56	0.75	1.47	0.73
5.	การเสพเฮโรอินจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น.....	2.64	0.72	2.74	0.66	2.90	0.41
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพเฮโรอิน.....	2.76	0.84	2.84	0.51	2.78	0.61
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอินสามารถเลิกเสพแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	2.58	1.38	2.61	0.52	2.86	0.35
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอินเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	2.55	0.67	2.67	0.58	2.55	0.73
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอินทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	2.31	0.35	2.35	0.75	2.43	0.64
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอิน.....	2.39	0.87	2.87	0.41	2.88	0.43
11.	เฮโรอินเสพติดเพียงครั้งเดียวก็ติดได้	2.44	0.43	2.43	0.64	2.57	0.67

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ต่ำกว่า 18 ปี		18-25 ปี		สูงกว่า 25 ปี	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
12.	กัญชาเมื่อเสพแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ.....	2.14	0.15	2.15	0.53	2.29	0.58
13.	การเสพกัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	2.46	0.56	2.56	0.63	2.51	0.64
14.	การเสพกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน.....	2.72	0.59	2.82	0.47	2.88	0.43
15.	ผู้ที่เสพกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	2.20	0.63	2.29	0.65	2.37	0.66
16.	ผู้ที่เสพกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย.....	1.24	0.56	1.22	0.54	1.10	0.41
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	1.76	0.71	2.02	0.71	2.08	0.75
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	1.31	0.62	1.27	0.59	1.37	0.72
19.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น.....	1.77	0.83	1.97	0.82	2.04	0.85
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.26	0.78	2.20	0.77	2.25	0.77
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	1.53	0.71	1.48	0.63	1.84	0.81
22.	การเสพกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	1.49	0.65	1.33	0.60	1.31	0.51
23.	การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	1.36	0.65	1.27	0.57	1.33	0.62
24.	การเสพยาบ้าทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	1.45	0.74	1.35	0.70	1.51	0.83
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกลัวผู้ที่ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่น่าไว้วางใจ.....	2.66	0.68	2.67	0.64	2.86	0.45
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด.....	2.52	0.67	2.30	0.71	2.43	0.67

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ต่ำกว่า 18 ปี		18-25 ปี		สูงกว่า 25 ปี	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
27.	ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก.....	2.54	0.68	2.55	0.75	2.55	0.73
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้าเพราะจะทำให้ขยัน.....	1.35	0.69	1.30	0.60	1.33	0.65
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี.....	1.20	0.53	1.14	0.46	1.04	0.28
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า.....	2.56	0.78	2.59	0.74	2.67	2.67
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของยาบ้า.....	2.80	0.58	2.83	0.56	2.75	2.75
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า.....	1.63	0.81	1.53	0.80	1.55	1.55
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคียดแค้นและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม.....	1.55	0.85	1.41	0.72	1.20	1.20
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต.....	1.50	0.76	1.37	0.69	1.33	1.33
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารระเหย..	2.77	0.58	2.76	0.60	2.73	2.73
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ทำให้ลิ้มความทุกข์.....	1.55	0.77	1.42	0.74	1.29	1.29
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนไม่ได้.....	2.49	0.73	2.60	0.67	2.55	2.55
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว.....	2.57	0.73	2.52	0.71	2.67	2.67
39.	การเสพสารระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ.....	2.71	0.59	2.85	0.50	2.75	2.75

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	ต่ำกว่า 18 ปี		18-25 ปี		สูงกว่า 25 ปี	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
40.	การเสพยาเสพติดอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	2.73	0.61	2.79	0.55	2.67	0.79
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.27	0.79	2.40	0.79	2.49	0.86
42.	การเสพยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายอารมณ์.....	1.55	0.75	1.40	0.67	1.35	0.81
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงข้างทางที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย.....	2.61	0.66	2.62	0.65	2.57	0.78
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม.....	2.64	0.67	2.76	0.56	2.67	0.74
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้.....	1.49	0.74	1.28	0.62	1.21	0.75
รวม		1.89	0.19	1.89	0.18	1.84	0.19

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18 ปี และอายุ 18 – 25 ปี มีเจตคติโดยรวมต่อสิ่งเสพติดสูงกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเจตคติ ที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
จำแนกตามอายุ

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.	การทดลองเสพยาโรอื่นเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม...	ระหว่างกลุ่ม	2	0.80	0.40	1.45
		ภายในกลุ่ม	406	112.45	0.28	
		รวม	408	113.25		
2.	การเสพยาโรอื่นทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.99	0.50	1.27
		ภายในกลุ่ม	406	159.42	0.39	
		รวม	408	160.41		
3.	การเสพยาโรอื่นช่วยให้มีความรู้ลึกใ้แก่.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.33	0.67	2.74
		ภายในกลุ่ม	406	98.69	0.24	
		รวม	408	100.02		
4.	การเสพยาโรอื่นประจำทำให้ลึ้มความทุกข์ ความผิดหวัง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.41	0.20	0.36
		ภายในกลุ่ม	406	226.71	0.56	
		รวม	408	227.12		
5.	การเสพยาโรอื่นจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.56	1.28	2.98
		ภายในกลุ่ม	406	174.31	0.43	
		รวม	408	176.87		
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษ นักศึกษาที่เสพยาโรอื่น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.24	0.80
		ภายในกลุ่ม	406	121.26	0.30	
		รวม	408	121.74		
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอื่นสามารถเลิกเสพยาแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	3.15	1.58	5.83**
		ภายในกลุ่ม	406	109.83	0.27	
		รวม	408	112.98		
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอื่นเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.35	0.68	1.70
		ภายในกลุ่ม	406	161.61	0.40	
		รวม	408	162.96		
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอื่นทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.59	0.29	0.56
		ภายในกลุ่ม	406	209.80	0.52	
		รวม	408	210.39		

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรइन.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.30	0.15	1.02
		ภายในกลุ่ม	406	58.97	0.15	
		รวม	408	59.27		
11.	เฮโรइनเสพติดเพียงครั้งเดียวก็ติดได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.80	0.40	0.94
		ภายในกลุ่ม	406	172.52	0.42	
		รวม	408	173.32		
12.	กัญชาเมื่อเสพแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.03	0.52	1.71
		ภายในกลุ่ม	406	122.32	0.30	
		รวม	408	123.35		
13.	การเสพกัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.86	0.43	1.00
		ภายในกลุ่ม	406	175.21	0.43	
		รวม	408	176.07		
14.	การเสพกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.31	0.65	2.57
		ภายในกลุ่ม	406	103.44	0.25	
		รวม	408	104.75		
15.	ผู้ที่เสพกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.30	0.65	1.58
		ภายในกลุ่ม	406	167.57	0.41	
		รวม	408	168.87		
16.	ผู้ที่เสพกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย...	ระหว่างกลุ่ม	2	0.81	0.41	1.43
		ภายในกลุ่ม	406	115.68	0.28	
		รวม	408	116.49		
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	ระหว่างกลุ่ม	2	6.79	3.40	6.70**
		ภายในกลุ่ม	406	205.80	0.51	
		รวม	408	212.59		
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.51	0.25	0.66
		ภายในกลุ่ม	406	154.70	0.38	
		รวม	408	155.21		

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
19.	การนำกฎหมายมาปรุกับอาหารทำให้อาหารรสชาติดีขึ้น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	4.06	2.03	2.96
		ภายในกลุ่ม	406	278.77	0.69	
		รวม	408	282.83		
20.	คนที่สูบบุหรี่เป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.36	0.18	0.30
		ภายในกลุ่ม	406	244.94	0.60	
		รวม	408	245.30		
21.	คนที่สูบบุหรี่เป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	5.64	2.82	6.16**
		ภายในกลุ่ม	406	186.02	0.46	
		รวม	408	191.66		
22.	การเสพติดช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.23	1.12	3.01*
		ภายในกลุ่ม	406	150.27	0.37	
		รวม	408	152.50		
23.	การเสพติดทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.72	0.36	0.98
		ภายในกลุ่ม	406	148.08	0.36	
		รวม	408	148.80		
24.	การเสพติดทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.46	0.73	1.38
		ภายในกลุ่ม	406	214.98	0.53	
		รวม	408	216.44		
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกที่ติดยาว่าเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.73	0.86	2.17
		ภายในกลุ่ม	406	161.46	0.40	
		รวม	408	163.19		
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาสูบมากที่สุด.....	ระหว่างกลุ่ม	2	4.12	2.06	4.29*
		ภายในกลุ่ม	406	194.84	0.48	
		รวม	408	198.96		
27.	ผู้ที่เสพติดควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพติด	ระหว่างกลุ่ม	2	0.00	0.00	0.00
		ภายในกลุ่ม	406	211.41	0.52	
		รวม	408	211.41		

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้า เพราะจำทำให้ขยัน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.27	0.14	0.34
		ภายในกลุ่ม	406	164.41	0.40	
		รวม	408	164.68		
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้า โดยเสรี.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.95	0.47	2.18
		ภายในกลุ่ม	406	88.25	0.22	
		รวม	408	89.20		
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวน ให้ลองเสพยาบ้า.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.44	0.22	0.39
		ภายในกลุ่ม	406	226.73	0.56	
		รวม	408	227.17		
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชม นิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของ ยาบ้า.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.29	0.14	0.41
		ภายในกลุ่ม	406	142.21	0.35	
		รวม	408	142.50		
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกาย กระปรี้กระเปร่า.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.80	0.40	0.65
		ภายในกลุ่ม	406	249.86	0.62	
		รวม	408	250.66		
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิด ความเคียดแค้นและเป็นสิ่งจำเป็นใน การเข้าสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	4.72	2.36	4.45**
		ภายในกลุ่ม	406	215.54	0.53	
		รวม	408	220.26		
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อ หน่ายของชีวิต.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.70	0.85	1.77
		ภายในกลุ่ม	406	194.73	0.48	
		รวม	408	196.43		
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการ ป้องกันการแพร่ระบาดของสาร ระเหย.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.08	0.04	0.10
		ภายในกลุ่ม	406	152.44	0.38	
		รวม	408	152.52		
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทิน เนอร์ น้ำมันเบนซินหรือกาวบาง ชนิดทำให้ลิ้มความทุกข์.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.70	1.35	2.60
		ภายในกลุ่ม	406	210.42	0.52	
		รวม	408	213.12		

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการ เดินโซเซควบคุมตนไม่ได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	0.55	1.11
		ภายในกลุ่ม	406	201.68	0.50	
		รวม	408	202.78		
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่ม สูดดมกาว.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.38	0.19	0.35
		ภายในกลุ่ม	406	218.81	0.54	
		รวม	408	219.19		
39.	การเสพยาสารระเหยทำให้เกิด อันตรายต่อระบบหายใจ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.49	0.75	2.41
		ภายในกลุ่ม	406	125.83	0.31	
		รวม	408	127.32		
40.	การเสพยาสารระเหยอาจนำไปสู่ การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.84	0.42	1.16
		ภายในกลุ่ม	406	146.71	0.36	
		รวม	408	147.55		
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคล ที่น่ารังเกียจของสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.14	1.07	1.70
		ภายในกลุ่ม	406	255.37	0.63	
		รวม	408	257.51		
42.	การเสพยาสารระเหยทำให้ผ่อน คลายอารมณ์.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.39	1.20	2.60
		ภายในกลุ่ม	406	186.39	0.46	
		รวม	408	188.78		
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงช่างทาสีที่ ไม่รู้จักรักษาสิ่งแวดล้อม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	0.56	0.13
		ภายในกลุ่ม	406	183.07	0.45	
		รวม	408	183.18		
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุ หนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.23	0.62	1.59
		ภายในกลุ่ม	406	157.14	0.39	
		รวม	408	158.37		
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลาย เครียดได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	4.44	2.22	5.66**
		ภายในกลุ่ม	406	159.32	0.39	
		รวม	408	163.76		
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	314.90	157.45	2.27
		ภายในกลุ่ม	406	28117.93	6925	
		รวม	408	28432.83		

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเพื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 มี 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7. ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้ ข้อ 17. การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด และข้อ 45. การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้ และข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 22. การเสวกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ข้อ 26. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด และข้อ 33. ที่ว่าการเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคียดแค้นและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ นิวแมน คูลล์ (Newman Keuls Method) ดังปรากฏในตาราง 7-12

ตาราง 7 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ข้อที่ 7 ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้

อายุของนักศึกษา				
	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 18 ปี	18 – 25 ปี	สูงกว่า 25 ปี
		2.58	2.61	2.86
ต่ำกว่า 18 ปี	2.58	-	0.03	0.28**
18 – 25 ปี	2.61		-	0.25
สูงกว่า 25 ปี	2.86			-

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี และต่ำกว่า 18 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อที่ 17 การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด

อายุของนักศึกษา		ต่ำกว่า 18 ปี	18 – 25 ปี	สูงกว่า 25 ปี
	$\bar{X}$	1.77	1.97	2.04
ต่ำกว่า 18 ปี	1.77	-	0.20	0.27**
18 – 25 ปี	1.97		-	0.07
สูงกว่า 25 ปี	2.04			-

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี และอายุต่ำกว่า 18 ปี มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อที่ 45 การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้

อายุของนักศึกษา				
	$\bar{X}$	สูงกว่า 25 ปี	18 – 25 ปี	ต่ำกว่า 18 ปี
สูงกว่า 25 ปี	1.21	-	0.07	0.28**
18 – 25 ปี	1.28		-	0.21
ต่ำกว่า 18 ปี	1.49			-

จากตาราง 9 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และอายุสูงกว่า 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 22 การเสพติดช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น

อายุของนักศึกษา		สูงกว่า 25 ปี	18 – 25 ปี	ต่ำกว่า 25 ปี
	$\bar{X}$	1.31	1.33	1.49
สูงกว่า 25 ปี	1.31	-	0.02	0.18*
18 – 25 ปี	1.33		-	0.16
ต่ำกว่า 25 ปี	1.49			-

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และสูงกว่า 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่
 ข้อ 26 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด

อายุของนักศึกษา	$\bar{X}$	18 – 25 ปี	สูงกว่า 25 ปี	ต่ำกว่า 18 ปี
		2.30	2.43	2.52
18 – 25 ปี	2.30	-	0.13	0.32*
สูงกว่า 25 ปี	2.43		-	0.09
ต่ำกว่า 18 ปี	2.52			-

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และอายุ 18 - 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18 - 25 ปี นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 33 การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชิน และเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม

อายุของนักศึกษา				
	$\bar{X}$	สูงกว่า 25 ปี	18 – 25 ปี	ต่ำกว่า 18 ปี
สูงกว่า 25 ปี	1.20	-	0.21	0.35*
18 – 25 ปี	1.41		-	0.14
ต่ำกว่า 18 ปี	1.55			-

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และสูงกว่า 25 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุสูงกว่า 25 ปี นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญประเภทชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามภูมิลำเนา

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	กรุงเทพฯ		ต่างจังหวัด		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.	การทดลองเสพเฮโรอีนเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม.....	1.24	0.59	1.14	0.46	1.91
2.	การเสพเฮโรอีนทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	2.67	0.69	2.79	0.56	1.97*
3.	การเสพเฮโรอีนช่วยให้มีความรู้ลึกไ้.....	1.15	0.48	1.19	0.50	0.67
4.	การเสพเฮโรอีนประจำทำให้ล้มเหลวทุกความหวัง.....	1.56	0.75	1.54	0.74	0.30
5.	การเสพเฮโรอีนจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น.....	2.68	0.70	2.77	0.61	1.36
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพเฮโรอีน.....	2.80	0.54	2.81	0.55	0.24
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	2.60	0.55	2.66	0.50	1.22
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	2.57	0.66	2.65	0.61	1.35
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	2.33	0.72	2.36	0.71	0.31
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน.....	2.81	0.48	2.96	0.23	3.86**
11.	เฮโรอีนเสพเพียงครั้งเดียวก็ติดได้.....	2.46	0.66	2.45	0.65	0.12
12.	กัญชาเมื่อเสพแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ.....	2.14	0.53	2.18	0.56	0.81
13.	การเสพกัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	2.52	0.66	2.52	0.66	0.08
14.	การเสพกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน.....	2.76	0.56	2.83	0.45	1.35
15.	ผู้ที่เสพกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	2.31	0.62	2.24	0.66	1.09
16.	ผู้ที่เสพกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย.....	1.23	0.57	1.20	0.50	0.65
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	1.92	0.72	1.96	0.72	0.62
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	1.30	0.61	1.29	0.62	0.21
19.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น.....	1.90	0.83	1.92	0.83	0.22
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.13	0.78	2.31	0.76	2.29*

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	กรุงเทพฯ		ต่างจังหวัด		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
42.	การเสพยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายอารมณ์.....	1.50	0.71	1.38	0.65	1.77
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงข้างทางที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย.....	2.58	0.72	2.64	0.62	0.91
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิด อาชญากรรม.....	2.67	0.68	2.75	0.57	1.30
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้.....	1.35	0.64	1.33	0.62	0.43
	รวม	1.89	0.21	1.89	0.16	1.19

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ข้อ คือ ข้อ 10 นักศึกษาควรชวนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน และข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 การเสพยาเสพติดทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม ข้อ 20 คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม ข้อ 22 การเสพกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ข้อ 24 การเสพยาบ้าทำให้มีรายได้มากขึ้น ข้อ 27 ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรง เพื่อไม่ให้กลับไปเสพอีก ข้อ 41 คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคมส่วนข้ออื่น ๆ นั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	กรุงเทพฯ		ต่างจังหวัด		t
		X	S.D	X	S.D	
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	1.58	0.69	1.50	0.68	1.17
22.	การเสกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	1.45	0.65	1.32	0.57	2.20*
23.	การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	1.30	0.59	1.31	0.62	0.10
24.	การเสพยาบ้าทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	1.49	0.78	1.33	0.68	2.22*
25.	คนทั่วไปมีความรู้ดีกว่าผู้ที่ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ	2.68	0.65	2.70	0.62	0.30
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด.....	2.32	0.71	2.45	0.68	1.89
27.	ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก	2.47	0.76	2.61	0.68	1.97*
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้าเพราะจะทำให้ขยัน.....	1.35	0.63	1.28	0.64	1.10
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี.....	1.17	0.47	1.13	0.46	0.93
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า.....	2.53	0.79	2.64	0.70	1.51
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของยาบ้า.....	2.81	0.59	2.81	0.59	0.05
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า.....	1.62	0.81	1.51	0.76	1.43
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชินและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม.....	1.45	0.74	1.41	0.73	0.55
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต.....	1.44	0.72	1.37	0.66	1.04
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารระเหย.....	2.73	0.64	2.79	0.58	1.01
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ทำให้ลิ้มความทุกข์.....	1.50	0.75	1.40	0.70	1.33
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนไม่ได้...	2.53	0.71	2.59	0.74	0.87
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว.....	2.57	0.76	2.65	0.70	1.10
39.	การเสพสารระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ.....	2.77	0.57	2.81	0.54	0.61
40.	การเสพสารระเหยอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	2.72	0.64	2.79	0.56	1.20
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.29	0.84	2.45	0.75	2.05*

ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญประเภท
ชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพ
ในการทำงานต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามสถานภาพในการทำงาน

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.	การทดลองเสพยาเฮโรอีนเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม.....	1.16	0.49	1.22	0.58	1.14
2.	การเสพยาเฮโรอีนทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	2.76	0.60	2.69	0.66	1.11
3.	การเสพยาเฮโรอีนช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋.....	1.15	0.48	1.19	0.52	0.79
4.	การเสพยาเฮโรอีนประจำทำให้ลืมความทุกข์ความผิดหวัง.....	1.54	0.75	1.56	0.74	0.32
5.	การเสพยาเฮโรอีนจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น.....	2.79	0.60	2.64	0.73	2.23*
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพยาเฮโรอีน.....	2.84	0.51	2.76	0.60	1.54
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพยาแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	2.63	0.50	2.64	0.56	0.22
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	2.67	0.62	2.54	0.65	2.03*
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	2.38	0.72	2.30	0.72	1.06
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน.....	2.91	0.48	2.86	0.43	1.42
11.	เฮโรอีนเสพยาเพียงครั้งเดียวก็ติดได้.....	2.49	0.65	2.40	0.66	1.42
12.	กัญชาเมื่อเสพยาแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ.....	2.15	0.53	2.18	0.58	0.65
13.	การเสพยากัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	2.55	0.64	2.47	0.69	1.27
14.	การเสพยากัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน.....	2.80	0.50	2.79	0.52	0.26
15.	ผู้ที่เสพยากัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	2.27	0.65	2.28	0.64	0.23
16.	ผู้ที่เสพยากัญชาเป็นคนที่ทันสมัย.....	1.19	0.49	1.25	0.59	1.16
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	1.94	0.73	1.94	0.72	0.05
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	1.26	0.50	1.35	0.66	1.55
19.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น.....	1.93	0.83	1.89	0.84	0.43
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.28	0.74	2.15	0.82	1.68

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	1.46	0.65	1.65	0.72	2.64**
22.	การเสพติดช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	1.36	0.60	1.41	0.57	0.90
23.	การเสพติดทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	1.30	0.62	1.31	0.58	0.15
24.	การเสพติดทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	1.38	0.71	1.45	0.76	0.95
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกว่าผู้ที่ติดยาเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ	2.69	0.63	2.69	0.64	0.08
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาามากที่สุด.....	2.38	0.70	2.40	0.70	0.24
27.	ผู้ที่เสพติดควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพติดอีก	2.67	0.64	2.41	0.81	3.18**
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพติดเพราะจะทำให้ขยัน.....	1.28	0.62	1.36	0.66	1.24
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพติดโดยเสรี.....	1.13	0.46	1.16	0.47	0.63
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพติด.....	2.60	0.75	2.57	0.74	0.44
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของ					
	ยาเสพติด.....	2.82	0.60	2.80	0.58	0.19
32.	ผู้ที่เสพติดทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า.....	1.52	0.83	1.62	0.78	1.27
33.	การเสพติดบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคียดแค้นและเป็นสิ่งจำเป็น					
	ในการเข้าสังคม.....	1.42	0.77	1.44	0.77	0.34
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต.....	1.34	0.64	1.50	0.75	2.32*
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสาร					
	ระเหย.....	2.79	0.60	2.71	0.62	1.26
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาว					
	บางชนิด ทำให้ลิ้มรสทุกข์.....	1.39	0.70	1.52	0.74	1.77
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนไม่ได้	2.51	0.74	2.64	0.64	1.89
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว.....	2.65	0.72	2.55	0.75	1.27
39.	การเสพยาระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ.....	2.79	0.58	2.80	0.52	0.20
40.	การเสพยาระเหยอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	2.76	0.60	2.76	0.61	0.15
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.38	0.79	2.36	0.80	0.25

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	มีงานทำ		ไม่มีงานทำ		t
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
42.	การเสพยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายอารมณ์.....	1.39	0.65	1.52	0.71	1.91
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงข้างทางที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย....	2.62	0.67	2.60	0.67	0.34
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิด อาชญากรรม.....	2.75	0.59	2.65	0.66	1.67
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้.....	1.31	0.62	1.38	0.65	1.16
	รวม	1.88	0.17	1.89	0.20	0.68

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 21 คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน และข้อ 27 ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก ส่วนข้อที่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ข้อ คือ ข้อ 5 การเสพยาโรฮินจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น ข้อ 8 ผู้ที่ค้าเฮโรฮินเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว ข้อ 21 คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยนและข้อ 34 สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิตส่วนข้ออื่น ๆ นั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญประเภท
ชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้
ต่อเดือนต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตาม
รายได้ต่อเดือน

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	น้อยกว่า 5000		มากกว่า 5000		ไม่มีรายได้	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
1.	การทดลองเสพติดเฮโรอีนเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม.....	1.16	0.50	1.22	0.57	1.19	0.54
2.	การเสพติดเฮโรอีนทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	2.75	0.61	2.77	0.61	2.69	0.66
3.	การเสพติดเฮโรอีนช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋.....	1.12	0.43	1.22	0.52	1.21	0.55
4.	การเสพติดเฮโรอีนประจำทำให้ลิ้มความทุกข์ ความผิดหวัง.....	1.48	0.70	1.60	0.78	1.62	0.78
5.	การเสพติดเฮโรอีนจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น.....	2.75	0.64	2.79	0.60	2.67	0.71
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพติดเฮโรอีน.....	2.85	0.50	2.82	0.55	2.75	0.59
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	2.63	1.50	2.65	0.48	2.63	0.59
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	2.66	0.60	2.67	0.63	2.53	0.66
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	2.31	0.73	2.46	0.69	2.32	0.72
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน.....	2.94	0.73	2.93	0.26	2.82	0.49
11.	เฮโรอีนเสพติดเพียงครั้งเดียวก็ติดได้...	2.52	0.63	2.38	0.68	2.41	0.66

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	น้อยกว่า 5000		มากกว่า 5000		ไม่มีรายได้	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
12.	กัญชาเมื่อเสพแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ.....	2.10	0.53	2.26	0.54	2.18	0.57
13.	การเสพกัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ.....	2.56	0.62	2.57	0.67	2.44	0.69
14.	การเสพกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน.....	2.79	0.52	2.83	0.44	2.79	0.52
15.	ผู้ที่เสพกัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม.....	2.25	0.60	2.26	0.72	2.30	0.65
16.	ผู้ที่เสพกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย.....	1.20	0.49	1.23	0.58	1.22	0.57
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด.....	1.91	0.73	1.99	0.69	1.95	0.73
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง.....	1.21	0.52	1.37	0.71	1.36	0.66
19.	การนำกัญชามาปรุงกับอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น.....	1.88	0.83	1.98	0.86	1.91	0.82
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.25	0.75	2.34	0.76	2.13	0.81
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	1.42	0.61	1.51	0.72	1.70	0.73
22.	การเสพกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	1.34	0.65	1.39	0.61	1.42	0.51
23.	การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	1.22	0.52	1.45	0.72	1.33	0.61
24.	การเสพยาบ้าทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	1.34	0.67	1.43	0.77	1.46	0.77
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกว่าคุณที่ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ.....	2.67	0.66	2.77	0.53	2.68	0.65
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด.....	2.35	0.72	2.40	0.66	2.42	0.69

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	น้อยกว่า 5000		มากกว่า 5000		ไม่มีรายได้	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
27.	ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก.....	2.65	0.62	2.59	0.74	2.40	0.80
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้าเพราะจะทำให้ขยัน.....	1.25	0.58	1.33	0.67	1.40	0.68
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี.....	1.12	0.46	1.16	0.46	1.17	0.48
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า.....	2.60	0.77	2.63	0.69	2.55	0.75
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของยาบ้า.....	2.81	0.58	2.80	0.64	2.81	0.59
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า.....	1.48	0.75	1.61	0.91	1.63	0.81
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชินและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม.....	1.44	0.76	1.35	0.79	1.44	0.78
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต.....	1.30	0.60	1.46	0.85	1.50	0.79
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารระเหย..	2.81	0.55	2.77	0.63	2.70	0.66
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน หรือกาวบางชนิด ทำให้ลิ้มความทุกข์.....	1.39	0.71	1.44	0.82	1.52	0.77
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนไม่ได้.....	2.51	0.73	2.52	0.74	2.64	0.65
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว.....	2.65	0.71	2.61	0.75	2.56	0.76
39.	การเสพสารระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ.....	2.83	0.51	2.77	0.61	2.77	0.59

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	น้อยกว่า 5000		มากกว่า 5000		ไม่มีรายได้	
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D
40.	การเสพยาเสพติดอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	2.80	0.54	2.74	0.62	2.71	0.66
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	2.38	0.77	2.38	0.81	2.36	0.82
42.	การเสพยาเสพติดทำให้ผ่อนคลายอารมณ์.....	1.41	0.68	1.39	0.74	1.50	0.75
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงช่างทาสีที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย.....	2.62	0.62	2.70	0.68	2.56	0.72
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม.....	2.75	0.56	2.76	0.60	2.63	0.70
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้.....	1.33	0.64	1.34	0.76	1.35	0.69
รวม		1.91	0.15	184	0.18	1.88	0.20

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดมากกว่า อีก 2 กลุ่ม

เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มใดแตกต่างกันบ้าง จึงนำไปวิเคราะห์ความแปรปรวน
ดังตาราง 16

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติ ที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
เป็นรายข้อ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.	การทดลองเสพติดเฮโรอีนเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม...	ระหว่างกลุ่ม	2	0.25	0.12	0.44
		ภายในกลุ่ม	406	113.00	0.28	
		รวม	408	113.25		
2.	การเสพติดเฮโรอีนทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.39	0.20	0.50
		ภายในกลุ่ม	406	160.02	0.39	
		รวม	408	160.41		
3.	การเสพติดเฮโรอีนช่วยให้มีความรู้ลึกใ้แก่.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.90	0.44	1.84
		ภายในกลุ่ม	406	99.12	0.24	
		รวม	408	100.02		
4.	การเสพติดเฮโรอีนประจำทำให้เสื่อมความทุกข์ ความผิดหวัง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.80	0.20	1.62
		ภายในกลุ่ม	406	225.32	0.56	
		รวม	408	227.12		
5.	การเสพติดเฮโรอีนจะทำให้เสียทรัพย์สินโดยไม่จำเป็น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.89	0.45	1.03
		ภายในกลุ่ม	406	175.98	0.43	
		รวม	408	176.87		
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษ นักศึกษาที่เสพติดเฮโรอีน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.77	0.24	1.29
		ภายในกลุ่ม	406	120.97	0.30	
		รวม	408	121.74		
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพติดแล้วกลับเป็นคนดีได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.12	0.01	0.03
		ภายในกลุ่ม	406	112.97	0.28	
		รวม	408	113.09		
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.64	0.82	2.07
		ภายในกลุ่ม	406	161.32	0.40	
		รวม	408	162.96		
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.46	0.73	1.42
		ภายในกลุ่ม	406	208.93	0.51	
		รวม	408	210.39		

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
10.	นักศึกษาควรวเดือนเพื่อนไม่ให้ไป เกี่ยวข้องกับเฮโรอีน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.28	0.64	4.47*
		ภายในกลุ่ม	406	57.99	0.14	
		รวม	408	59.27		
11.	เฮโรอีนเสพติดเพียงครั้งเดียวก็ติด ได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.60	0.80	1.89
		ภายในกลุ่ม	406	171.72	0.42	
		รวม	408	173.32		
12.	กัญชาเมื่อเสพแล้วทำให้เสื่อม สมรรถภาพทางเพศ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.44	0.72	2.39
		ภายในกลุ่ม	406	121.91	0.30	
		รวม	408	123.35		
13.	การเสพกัญชาเป็นการทำลาย เศรษฐกิจของชาติ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.43	0.71	1.66
		ภายในกลุ่ม	406	174.45	0.43	
		รวม	408	175.88		
14.	การเสพกัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ ประสาทหลอน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.13	0.67	0.26
		ภายในกลุ่ม	406	104.62	0.26	
		รวม	408	104.75		
15.	ผู้ที่เสพกัญชาจะแยกตัวออกจาก สังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.22	0.11	2.27
		ภายในกลุ่ม	406	168.65	0.42	
		รวม	408	168.87		
16.	ผู้ที่เสพกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย...	ระหว่างกลุ่ม	2	0.09	0.04	1.51
		ภายในกลุ่ม	406	116.41	0.29	
		รวม	408	116.50		
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำ ให้ติด.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.37	0.19	0.35
		ภายในกลุ่ม	406	212.22	0.52	
		รวม	408	212.59		
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลอง สูบบ้าง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.44	1.22	3.24*
		ภายในกลุ่ม	406	152.76	0.38	
		รวม	408	155.20		

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
19.	การนำกฎหมายมาปรุกับอาหารทำให้อาหารรสชาติดีขึ้น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.49	0.25	0.35
		ภายในกลุ่ม	406	282.34	0.70	
		รวม	408	282.83		
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.43	1.21	2.03
		ภายในกลุ่ม	406	242.88	0.60	
		รวม	408	245.31		
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	5.98	2.99	6.53**
		ภายในกลุ่ม	406	185.69	0.46	
		รวม	408	191.67		
22.	การเสพติดช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.53	0.26	0.71
		ภายในกลุ่ม	406	151.97	0.37	
		รวม	408	152.50		
23.	การเสพติดทำให้สมองปลอดโปร่ง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	3.15	1.58	4.39*
		ภายในกลุ่ม	406	145.65	0.36	
		รวม	408	148.80		
24.	การเสพติดทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.23	0.62	1.16
		ภายในกลุ่ม	406	215.20	0.53	
		รวม	408	216.43		
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกที่ติดยาเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.44	0.22	0.55
		ภายในกลุ่ม	406	162.74	0.40	
		รวม	408	163.18		
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาามากที่สุด.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.48	0.24	0.49
		ภายในกลุ่ม	406	198.49	0.49	
		รวม	408	198.97		
27.	ผู้ที่เสพติดควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพติดอีก.....	ระหว่างกลุ่ม	2	5.47	2.73	5.39**
		ภายในกลุ่ม	406	205.94	0.51	
		รวม	408	211.41		

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้า เพราะจำทำให้ขยัน.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.81	0.90	2.25
		ภายในกลุ่ม	406	162.87	0.40	
		รวม	408	164.68		
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้า โดยเสรี.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.17	0.09	0.39
		ภายในกลุ่ม	406	89.06	0.22	
		รวม	408	89.23		
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวน ให้ลองเสพยาบ้า.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.39	0.20	0.35
		ภายในกลุ่ม	406	226.77	0.56	
		รวม	408	227.16		
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชม นิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของ ยาบ้า.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.00	0.00
		ภายในกลุ่ม	406	142.50	0.35	
		รวม	408	142.51		
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกาย กระปรี้กระเปร่า.....	ระหว่างกลุ่ม	2	2.00	1.00	1.63
		ภายในกลุ่ม	406	248.66	0.61	
		รวม	408	250.66		
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิด ความเคียดแค้นและเป็นสิ่งจำเป็นใน การเข้าสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.62	0.31	0.57
		ภายในกลุ่ม	406	219.65	0.54	
		รวม	408	220.27		
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อ หน่ายของชีวิต.....	ระหว่างกลุ่ม	2	3.58	1.79	3.77*
		ภายในกลุ่ม	406	192.86	0.48	
		รวม	408	196.44		
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการ ป้องกันการแพร่ระบาดของสาร ระเหย.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.00	0.50	1.35
		ภายในกลุ่ม	406	151.51	0.37	
		รวม	408	152.52		
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทิน เนอร์ น้ำมันเบนซินหรือกาวบาง ชนิดทำให้ลิ้มความทุกข์.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.24	0.62	1.19
		ภายในกลุ่ม	406	211.88	0.52	
		รวม	408	213.12		

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการ เดินโซเซควบคุมตนไม่ได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.69	0.84	1.70
		ภายในกลุ่ม	406	201.09	0.50	
		รวม	408	202.78		
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่ม สูดดมกาว.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.62	0.31	0.58
		ภายในกลุ่ม	406	218.56	0.54	
		รวม	408	219.18		
39.	การเสพยาระเหยทำให้เกิด อันตรายต่อระบบหายใจ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.36	0.18	0.57
		ภายในกลุ่ม	406	126.98	0.31	
		รวม	408	127.34		
40.	การเสพยาระเหยอาจนำไปสู่ การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.62	0.31	0.85
		ภายในกลุ่ม	406	146.93	0.36	
		รวม	408	147.55		
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคล ที่น่ารังเกียจของสังคม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.04
		ภายในกลุ่ม	406	257.45	0.63	
		รวม	408	257.51		
42.	การเสพยาระเหยทำให้เพื่อน คลาไคล.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	1.04
		ภายในกลุ่ม	406	187.82	0.46	
		รวม	408	188.78		
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงช่างทาสีที่ ไม่รู้จักรักษาสุขภาพ.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.02	0.51	1.34
		ภายในกลุ่ม	406	182.17	0.45	
		รวม	408	183.19		
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุ หนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม.....	ระหว่างกลุ่ม	2	1.43	0.72	1.85
		ภายในกลุ่ม	406	156.94	0.39	
		รวม	408	158.37		
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลาย เครียดได้.....	ระหว่างกลุ่ม	2	0.03	0.01	0.03
		ภายในกลุ่ม	406	163.74	0.40	
		รวม	408	163.77		
	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	495.49	247.75	3.60*
		ภายในกลุ่ม	406	27937.34		
		รวม	408	28432.83		

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ข้อ คือ ข้อที่ 21 ที่ว่า คนที่สูบบุหรี่เป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน และข้อ 27 ที่ว่าการลองสูบบุหรี่ครั้งเดียวไม่ทำให้ติด และข้อที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 4 ข้อ คือ ข้อ 10 นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเสพยาโรธ ข้อ 18 เมื่อเห็นเพื่อนสูบบุหรี่อยากลองสูบบ้าง ข้อ 23 การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง และข้อ 34 ที่ว่า สารเสพติดช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของนิวแมน – คูลล์ (Newman – Keuls Method) ดังปรากฏในตาราง 17 – 23

ตาราง 17 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยรวม

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่		มากกว่า 5,000	ไม่มีรายได้	น้อยกว่า 5000
	X	82.93	84.83	85.89
มากกว่า 5,000	82.93	-	1.90	2.96*
ไม่มีรายได้	84.83	-	-	1.06
น้อยกว่า 5000	85.89			-

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้น้อยกว่า 5000 บาท และ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ มากกว่า 5000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้น้อยกว่า 5000 บาท มีเจตคติสูงกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้มากกว่า 5000 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 21 คนที่สุขภาพเป็นคนที่สุขภาพอ่อนโยน

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่		น้อยกว่า 5,000	มากกว่า 5,000	ไม่มีรายได้
	$\bar{X}$	1.42	1.51	1.69
น้อยกว่า 5,000	1.42	-	0.09	0.27**
มากกว่า 5,000	1.51		-	0.18
ไม่มีรายได้	1.69			-

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่ไม่มีรายได้ และกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่ไม่มีรายได้ มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมสูงกว่า กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 27 ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่	$\bar{X}$	ไม่มีรายได้	มากกว่า 5,000	น้อยกว่า 5,000
		2.40	2.59	2.65
ไม่มีรายได้	2.40	-	0.19	0.25**
มากกว่า 5,000	2.59		-	0.06
น้อยกว่า 5,000	2.65			-

จากตาราง 19 นักศึกษาผู้ใหญ่ กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท และกลุ่มที่ไม่มีรายได้ มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีรายได้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 10 นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรइन

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่		ไม่มีรายได้	มากกว่า 5,000	น้อยกว่า 5,000
	$\bar{X}$	2.82	2.93	2.94
ไม่มีรายได้	2.82	-	0.11	0.12*
มากกว่า 5,000	2.93		-	0.1
น้อยกว่า 5,000	2.94			-

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท และกลุ่มที่ไม่มีรายได้ มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีรายได้ นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 18 เมื่อเห็นเพื่อนสูบบุหรี่อยากลองสูบบ้าง

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่		น้อยกว่า 5,000	ไม่มีรายได้	มากกว่า 5,000
	$\bar{X}$	1.21	1.36	1.37
น้อยกว่า 5,000	1.21	-	0.15	0.16*
ไม่มีรายได้	1.36		-	0.01
มากกว่า 5,000	1.37			-

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีรายได้มากกว่า 5,000 และกลุ่มที่มีรายได้
น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า
5,000 บาท นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติ ที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 23 การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่		น้อยกว่า 5,000	ไม่มีรายได้	มากกว่า 5,000
	$\bar{X}$	1.22	1.33	1.45
น้อยกว่า 5,000	1.22	-	0.11	0.23*
ไม่มีรายได้	1.33		-	0.12
มากกว่า 5,000	1.45			-

จากตาราง 22 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท และมีรายได้
น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
นักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท มีเจตคติสูงกว่า นักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท
นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่
ข้อ 34 ตารางช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต

รายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่		น้อยกว่า 5,000	มากกว่า 5,000	ไม่มีรายได้
	$\bar{X}$	1.30	1.46	1.50
น้อยกว่า 5,000	1.30	-	0.16	0.20*
มากกว่า 5,000	1.46		-	0.04
ไม่มีรายได้	1.50			-

จากตาราง 23 แสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มีรายได้ และมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มีรายได้ มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ผู้วิจัยได้สรุปผลของการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อสิ่งเสพติด ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อสิ่งเสพติดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 ตามตัวแปรเพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อสิ่งเสพติดของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 เพื่อให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประชาสัมพันธ์ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด ส่งเสริมเจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ที่มีต่อสิ่งเสพติดให้ถูกต้อง
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเป็นแนวทางในการรณรงค์ ส่งเสริม การปรับเปลี่ยนเจตคติของนักศึกษาและประชาชนที่มีต่อสิ่งเสพติดในการป้องกันและการแพร่ระบาดของสิ่งเสพติด และการพัฒนาสื่อเผยแพร่ความรู้ให้เหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน จำนวน 7 เขต ได้แก่ เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตภาษีเจริญ เขตราชบุรีบูรณะ เขตจอมทอง เขตบางขุนเทียน และเขตหนองแขม จำนวนประชากร 1,977 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน จำนวน 440 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวม 5 ด้าน คือ เพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อสิ่งเสพติด ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามตามตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย

เกณฑ์การให้คะแนนเครื่องมือ

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบว่า
 - เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน
 - ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 2 คะแนน
 - ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 1 คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบว่า
 - เห็นด้วย ให้คะแนน 1 คะแนน
 - ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 2 คะแนน
 - ไม่เห็นด้วย ให้คะแนน 3 คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนผู้ใหญ่ใน 7 เขต ซึ่งมีทั้งหมด 15 โรงเรียน เพื่อขออนุญาต และอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 440 ฉบับ ได้กลับคืนมา 409 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.99 ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 – 15 ธันวาคม 2541 รวม 15 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อเลือกฉบับที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล
2. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+

3. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

4. ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด กระทำด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย จำนวนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ใช้ค่าที (t-test) จำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) ถ้าพบว่าข้อมูลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของนิวแมน - คูลส์ (Newman-Keuls Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิจัยเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาผู้ใหญ่ มีผลการวิเคราะห์ดังนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่เป็นเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันมากนัก คือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.10 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.90 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18 - 25 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.50 รองลงมา ได้แก่ อายุต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.00 และสูงกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ นักศึกษาผู้ใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมากกว่าอยู่ในกรุงเทพมหานคร คิดเป็น ร้อยละ 52.30 นักศึกษาผู้ใหญ่มีสถานภาพในการทำงาน คือ มีงานทำมากกว่าไม่มีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 52.30 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.50 รองลงมา ได้แก่ ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 36.40 และมีรายได้มากกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

2. นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด โดยรวมอยู่ในระดับทางบวก ($\bar{X} = 2.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่นักศึกษามีเจตคติต่อสิ่งเสพติดในเชิงบวก 40 ข้อ รองลงมา มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดเป็นกลาง 5 ข้อ

3. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิฐานะต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 1 ตามตัวแปรที่ศึกษา คือ เพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือนของนักศึกษาผู้ใหญ่ มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมเป็นบวกต่อสิ่งเสพติด ทั้งนี้เนื่องมาจากรัฐบาลได้กำหนดนโยบายและทิศทาง รวมทั้งเป้าหมายในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาลิขิตสิ่งเสพติดไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดนโยบายการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2539 ให้มีแผนป้องกันและปราบปรามสิ่งเสพติด พ.ศ. 2540 – 2544 ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และกระทรวงได้กำหนดให้มีการเรียนเกี่ยวกับสิ่งเสพติดในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, และ 6 ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด มีการพัฒนาแบบเรียนการสอน ให้เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด กระบวนการตัดสินใจ ตลอดจนสร้างเจตคติต่อต้านสิ่งเสพติดและของมึนเมา

ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางศีลธรรมและจริยธรรม (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2540 : 7) ส่วนในชุมชนใช้หลักการพัฒนาชุมชนเพื่อสร้างเจตคติของประชาชนในการต่อต้านสิ่งเสพติด รวมทั้งพัฒนาชุมชน หมู่บ้าน ให้เป็นเขตปลอดสิ่งเสพติด โดยคำนึงถึงความต้องการของชุมชน และหมู่บ้าน (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2540 : 8) นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างผ่านสื่อมวลชนทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง จากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งสื่อมวลชนเหล่านั้นได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อเน้นย้ำ และสร้างความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งเสพติดในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในชุมชน ทำให้เกิดความเข้าใจ มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดอย่างถูกต้อง อีกทั้งกรมการศึกษานอกโรงเรียนยังได้สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาละเมิดสิ่งเสพติด ได้แก่ การผลิตชุดวิชาการเสพติด ซึ่งมีจำนวน 4 ชุด คือ ภูมิคุ้มกันสารเสพติด ยาในชีวิตประจำวัน สารเสพติด และการป้องกันและแก้ไขสิ่งเสพติด จึงทำให้เจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่อยู่ในทางบวก

เมื่อพิจารณาภาพรวมของแต่ละข้อ ปรากฏว่ามีนักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดในเชิงบวก หรือเห็นว่าสิ่งเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ชอบ มีมากที่สุดซึ่งมีทั้งหมด 40 ข้อ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะมีนักศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มอายุ 18 – 25 ปี มีมากที่สุด คือ ร้อยละ 55.50 ของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จึงบ่งชี้ให้เห็นชัดเจนว่าส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ มีงานทำและมีครอบครัวแล้ว ยังจะเป็นบุคคลที่มีความคิด วิจารณ์ญาณ มีอุดมการณ์เป็นของตนเอง มีเจตคติ และความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ตลอดจนยังขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ดังนั้นจึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดอยู่ในระดับมาก คือ เห็นว่าสิ่งเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ชอบ ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมบูรณ์ ศาสดาวิชิต (2526 : 44) ที่ว่าผู้ใหญ่ในวัยนี้จะมีความคิด อุดมการณ์ และเจตคติ มีความสนใจในตัวเอง ครอบครัว สังคม ทั้งยังเป็นผู้ที่แสวงหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมตลอดเวลา จึงมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประครองศรี แซ่เต็ง (2531 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเจตคติต่อสิ่งเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งเสพติด

อย่างไรก็ดี จากผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อสิ่งเสพติดเป็นกลาง มีทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งน้อยที่สุด นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องของกัญชา

ทั้งสิ้น ทั้งนี้ นักศึกษาอาจมองว่าสิ่งเสพติดประเภทกัญชาไม่ให้เกิดโทษร้ายแรง หรือกัญชาไม่ใช่สิ่งเสพติดร้ายแรงเหมือนสิ่งเสพติดประเภทอื่น จึงทำให้เห็นโทษของกัญชาน้อย นอกจากนี้ อาจจะมีนักศึกษาบางคนเคยเสพมาบ้างก็ได้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสพร เตียงตระกูลวัฒน์ (2522 : 48 – 52) ได้ทำการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดและปฏิกิริยาเชิงอัตนัยของนักศึกษาครู จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่ ยากระดุน สุรา และกัญชา มีเจตคติที่ดีต่อการเสพยาเสพติดชนิดนั้น ๆ มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพ และนักศึกษาที่เคยเสพสิ่งเสพติดมีแนวโน้มที่จะทำตามคาดหวังหรือชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ได้ง่ายกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพสิ่งเสพติด และนักศึกษาที่เคยเสพสิ่งเสพติดแต่ละชนิดมักมีเพื่อนที่เคยเสพสิ่งเสพติดด้วย

2. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด

2.1 นักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร 1

ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่เพศชายและเพศหญิงมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน ที่ระดับ .05 มี 8 ข้อ ข้อที่แตกต่างมากที่สุดได้แก่ข้อ 37 การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนเองไม่ได้ โดยเพศหญิง มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่เพศชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเนื่องมาจากกรอบคร้วสังคมไทย ได้ถูกถ่ายทอดสั่งสมกันมาจากญาติผู้ใหญ่ในการอบรมเลี้ยงดู และขัดเกลาให้อยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้สมกับบทบาทและความรับผิดชอบที่จะต้องเป็นแม่ และ ภรรยา ที่ดีในอนาคต ซึ่งอาจมีผลทำให้เพศหญิงส่วนใหญ่มีความละเอียด รอบคอบ ช่างสังเกต ให้ความสนใจกับสิ่งใกล้ตัว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ผลการศึกษาค้นครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ อารี เงินแย้ม (2519 : 109) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการป้องกันการสูดดมสารระเหยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด นนทบุรี พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการสูดดมสารระเหยแตกต่างกัน และ ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประคองศรี แซ่เต็ง (2531 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับเจตคติต่อสิ่งเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร พบว่า กลุ่มตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถทำนายเจตคติต่อ

สิ่งเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีจำนวน 3 ตัวแปร เรียงลำดับความสำคัญ ในการทำนายจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การใช้ยาเสพติดของนักเรียน เพศ และการใช้ยาเสพติดของเพื่อนสนิท

2.2 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีอายุต่างกัน คืออายุต่ำกว่า 18 ปี อายุ 18-25 ปี อายุสูงกว่า 25 ปี พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่แตกต่างกันมากที่สุด คือ ข้อ 33 การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชิน แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการเข้าสังคม มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อสิ่งเสพติด สูงกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18-25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ยังอยู่ในวัยรุ่นมีประสบการณ์และความยังกิดน้อยกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18-25 ปี และสูงกว่า 25 ปี อีกทั้งเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง และเป็นจุดเด่นในกลุ่มเพื่อนฝูง จากอิทธิพลดังกล่าว จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติอยู่ในเชิงนิมาน หรือ บวก สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุ 18-25 ปี สูงกว่า 25 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิรมล เปลี่ยนจรูญ (2530 : 75) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้กัญชาและสารระเหยของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร : การเรียนรู้ทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนเริ่มใช้สารระเหยครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี ส่วนด้านอื่นมีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน คือ กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 24 นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ มีเจตคติสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่ที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ได้รับการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติด เป็นไปอย่างกว้างขวางจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั้งทาง

โทรทัศน์ วิทยุ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ องค์กร ของ ภาครัฐและเอกชน ตลอดจนมีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเข้าไปในกิจกรรมการเรียน การสอน ของนักศึกษาผู้ใหญ่ ทำให้ นักศึกษาผู้ใหญ่มีโอกาสได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกัน ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมสูงกว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เคท เลวิน (สมบุญ สาลยาชีวิน. 2526 : 24 – 25 ; อ้างอิงมาจาก Kurt Lewin. 1977) ที่ได้กล่าวถึงกฎแห่งพฤติกรรม โดยให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึงสภาพบรรยากาศต่าง ๆ สภาพของสังคม ที่ตั้งโรงเรียน สภาพของชุมชน และอิทธิพลของกลุ่ม ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ และ เจตคติของผู้ใหญ่โดยตรง

2.4 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน คือ มีงานทำ และไม่มียานทำ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพในการทำงานต่างกัน มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาผู้ใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม จากการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารอย่างกว้างขวางจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ วิทยุ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ จากองค์กรของรัฐและเอกชน ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 5 การแสวงหาประโยชน์ทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น ซึ่งพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีงานทำมีเจตคติสูงกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มียานทำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีงานทำ มีความตระหนัก ความรับผิดชอบต่อตนเอง และหน้าที่การงานของตนเป็นอย่างดี และได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ จึงทำให้มีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติในเชิงนิมิตกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่มียานทำ

2.5 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน คือ น้อยกว่า 5,000 บาท มากกว่า 5,000 บาท และไม่มีรายได้ พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5 ที่ว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่าง โดยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5000 บาท มีเจตคติต่อสิ่งแวดล้อม

สูงกว่านักศึกษาที่มีรายได้มากกว่า 5000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีรายได้ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็น เพราะนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5000 บาท เห็นคุณค่าของรายได้หรือเงินเดือนที่เป็นผลตอบแทน จากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน ซึ่งนอกจากจะทำให้สูญเสียเงินทองแล้ว ยังส่งผลต่อปัญหา เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน นักศึกษาผู้ใหญ่จึงเห็นคุณค่าของเงิน และ รายได้ของตน ด้วยเหตุผลดังนี้ จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อารีย์ เงินเข้ม (2519 : 113) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันการสูญุดมสารระเหยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันการสูญุดมสารระเหยต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สูงสุด คือ ข้อ 34 สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต ซึ่งพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีรายได้มีเจตคติ ต่อสิ่งเสพติดสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรจัดหาเอกสารเกี่ยวกับสิ่งเสพติดแต่ละประเภทไว้ในห้องสมุดของ สถานศึกษา และให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้เข้าใช้ห้องสมุดของโรงเรียนผู้ใหญ่เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า และหาความรู้เพิ่มเติม

1.2 ควรจัดโครงการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับโทษของสิ่งเสพติดให้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ในรูปของการศึกษาสัญจรไปตามสถานศึกษาต่าง ๆ ที่มีนักศึกษาผู้ใหญ่มาเรียน

1.3 รัฐบาลควรจัดสิ่งพิมพ์หรือเอกสารให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของ สิ่งเสพติดและวิธีป้องกันภัยจากโทษของสิ่งเสพติดไว้ตามสถานศึกษาและห้องสมุดประชาชน เพื่อให้ผู้สนใจหางานและเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างสะดวก

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้กับกลุ่มนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตอื่น ๆ ของ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น

2.2 ควรศึกษากับกลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มเดิม แต่ใช้วิธีการศึกษา หรือเทคนิคอื่น เช่น สัมภาษณ์ หรือศึกษาเป็นรายกรณี เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดมากขึ้น

2.3 ควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น การประกอบอาชีพ การอยู่กับผู้ปกครอง สถานภาพการสมรส เป็นต้น

2.4 ควรมีการทดสอบความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติดให้โทษของนักศึกษาผู้ใหญ่ทุกระดับ เพื่อเป็นฐานข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ เกี่ยวกับสิ่งเสพติดประเภทต่าง ๆ ของนักศึกษาผู้ใหญ่ สำหรับใช้ในการวางแผนรณรงค์การปราบปรามสิ่งเสพติดให้โทษในโอกาสต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. มาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2527.
- _____. รายงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปี 2534. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.
- _____. รายงานการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปี 2535. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2536.
- คณะอนุกรรมการการทำงานฝ่ายวิจัยของคณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางปฏิบัติงานเพื่อป้องกันยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ศุภสภา, 2525.
- ควั่น ขาวหนู. เทคนิคการสอนและการวัดผลสุศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, ม.ป.ป.
- จำรูญ ยาสุนทร. รายงานและบทความปัญหาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่งเสริมธุรกิจ, 2521.
- ชัยยงค์ ขามรัตน์. เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาเอกสุศึกษา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2523. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- ไชยยศ เหมระชะตะ. ปัญหาเสพติด : การศึกษาและวิเคราะห์ในแง่กฎหมาย. งานวิจัยลำดับที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ดวงแข จงเจริญ. การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีเรียนทางไกลที่มีต่อโรคเอดส์ในจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.

- นิธิภา สุวนิช. การศึกษารายกรณีของวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด คลินิกยาเสพติด 8 ศูนย์บริการ
สาธารณสุข 22 วัดบางป่อ กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- นิตอน กลิ่นรัตน์ และปรีชา กลิ่นรัตน์. รายงานการวิจัยเรื่องความเข้าใจในการป้องกันตนเองให้พ้น
จากยาเสพติดให้โทษของนักศึกษาวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น :
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2523.
- บัญชา คารกระจาย. พฤติกรรมของผู้ปกครองในการป้องกันสารเสพติดที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.
- ประคองศรี แซ่เต็ง. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เจตคติ ต่อยาเสพติดของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร.
 ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2531. อัดสำเนา.
- ประไพศรี ช่อนกลิ่น และคนอื่น ๆ. การป้องกันและควบคุมการใช้สารเสพติดในนักเรียนที่มี
พฤติกรรมที่มีปัญหาในโรงเรียนมัธยมศึกษา 6 แห่ง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ :
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530.
- ประภาพัญญ์ สุวรรณ. ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ประยูร นรการผดุง. ประมวลความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2519.
- ประเสริฐ นูนาปี. การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาทางไกลระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- ประเสริฐ ต้นสกุล. การป้องกันยาเสพติด ความรู้ทั่วไปสำหรับผู้บริหาร. ม.ป.ท., 2519.
- ปรีชา จำปารัตน์. ข้อคิดเห็นในการดำเนินงานป้องกันการใช้ในทางที่ผิด. กรุงเทพฯ :
 กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2529.
- แผ้ว โสคติพันธุ์. “ช่วยกันป้องกันการติดยาเสพติดบ้านเรา,” วารสารต่อต้านยาเสพติด.
 3 : 1 ; มกราคม – มิถุนายน 2530.

ฝึกอบรมและเผยแพร่, ฝ่ายการศึกษา กองสุขภาพจิต กรมการแพทย์ นนทบุรี. "จิตวิทยา และพฤติกรรมการศึกษาเสพติด," เอกสารวิชาการด้านบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

✓ไพบูลย์ อินทริวิชา. หลักและวิธีการวัดเจตคติ. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.

ไพโรจน์ สิริโรจน์. "ยาเสพติดและกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ," วารสารสังคม สงเคราะห์สาร. 1 : 7 ; กุมภาพันธ์ 2519.

มานี สมิริสัมพันธ์ และคนอื่น ๆ. ค่านิยมทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการ ติดยาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัย มหิดล, 2522.

ลิขิต เทอดสดีศักดิ์. การพัฒนามาตรการและองค์กรเพื่อแก้ปัญหายาเสพติด. เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 27 ประจำปีการศึกษา 2527-2528. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2528.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.

วิชัย โปษยจินดา. "สภาพปัญหายาเสพติดของประเทศไทยในปัจจุบันนี้," สรุปรายงาน การประชุมระดับชาติผู้บริหารองค์กรเอกชน ครั้งที่ 2 เรื่องบทบาทขององค์กรเอกชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด 12-16 ก.ค.2525 โรงเรียนบางแสน ชลบุรี. ม.ป.ท., 2525.

วิชัย โปษยจินดา และคนอื่น ๆ. แนวทางในการป้องกันยาเสพติดในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเกษมสุวรรณ, 2525.

วีรวรรณ สุธีรไกรลาศ. ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการยาเสพติดของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. รายงานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในกลุ่มนักเรียน ไทย. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการ, 2536.

สมทรง กาญจนหุด. "การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ," รายงานและบทความ เรื่อง ปัญหายาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรือง, 2521.

สมศักดิ์ เทพงามถ้วน,ร.ต.ท. และกิตติพัฒน์ พงษ์เพชร,ร.ต.ต. รายงานการฝึกภาคปฏิบัติเรื่อง
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. หลักการศึกษาวิทยา หลักการสอน. กรุงเทพฯ :
แพร่พิทยา, 2517.

สุพัฒน์ วีระเวชเจริญชัย. ยาและสิ่งเสพติดให้โทษ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : บริษัท โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2536.

เหม ทองชัย. ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง. ปรียนุณิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

อนันต์ชัย เชื้อนธรรม และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยการกระทำผิดของเยาวชนในประเทศไทย
และแนวทางควบคุม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงาน
เยาวชนแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, 2527.

อารีย์ เงินแยม. พฤติกรรมกำบังกำบังการสุคตมสารระเหยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรียนุณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

อารีรัตน์ พันธุ์ทอง. ประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาร่วมกับการใช้แรงสนับสนุนทางสังคม
ในการบำบัดรักษาผู้เสพติดสารระเหย โรงพยาบาลธัญญารักษ์ จังหวัดปทุมธานี.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535. อัดสำเนา.

อานวย อินทุภูมิ. "สารจาก ศอศ.เนื่องจากในวันต่อต้านยาเสพติด ประจำปี 2537," ข่าวจากศูนย์
ประสานงานกลาง องค์การภาคเอกชนต่อต้านยาเสพติด. 18(3) : 1 ; พฤษภาคม -
มิถุนายน 2537.

Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York : Macmillian Company, 1976.

Botvin, G.J. "Substance Abuse Prevention Research : Recent Developments
and Future Directions," Journal of School Health. 56(9) : 369 - 374 ;
November, 1986.

Brown, M.J. "Differences in Attitudes of Public School Student Toward Selected
Drugs and The Relationship Between These Attitudes and Knowledge,"
Dissertation Abstracts International. 32(7) : 3752-53-A ; January, 1979.

- Envore. About Preventing Drug Abuse. A Scriptographic Booklet. South Deerfield :
Chaming L. Bete Col, 1987.
- Feinstein, Lery S. "An Investigation of Illicit Prescription Over the Counter Drug
Use in Undergraduate Student Population," Dissertation Abstracts International.
38 : 5935-A ; April, 1978.
- Gutierrez, Sara E. "An Attributional Approach ta Female Dueg Abuse," Dissertation
Abstracts International. 2038B ; December, 1982.
- Hahn, John F. An Introduction to Phychology. New York : Harcorut Brance and
World, 1962.
- Johnson, E.N. and others. "The ories and Models Supporting Prevention Approaches
to Alcohol Problems Among Youth," Public Health Report. 103(6) : 578 - 586 ;
March, 1988.
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. California : W.A. Benjamin Inc., 1974.
- Krete, D. and R.S. Crutchfield. Theory and Problem in Social Psychology. New
York : McGraw-Hill, 1948.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York : The Dryden Press, Inc., 1954.
- Rokcach, Mitton. Beliets, Attitudes and Values. San Francisco : Jossey-Bess, 1970.
- Ryser, Paul E. "Students and Drug Abuse 1974 and 1980," The Journal of School Health.
435-436 ; September, 1983.
- Seltiz, Claire and others. Attitude. New York : Penguin Book Company, 1966.
- Thurstone, L.L. Theory and Measurement. New York : John Wiley and Sons, 1967.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York : John Willey Son Inc., 1971.
- Wrignt, D. The Psychology of Moral Behavior. Middlessex England : Penguin Book
Ltd., 1975.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. 3rd ed. New York : Harper and Row,
1969.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต.....5644
ที่.....ทม 1007/4560.....วันที่.....4 ธันวาคม 2541
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นายธฤติธ วรรณภักสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตนบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายธฤติธ วรรณภักสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644
ที่..... ทม 1007/ 4561 วันที่..... 4 ธันวาคม 2541
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นายรัชสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพินท์ ชูชม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายรัชสิทธิ์ วรรณภาสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/ 456๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

4 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอัมรินทราราม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ศุภราช งามมุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8649

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอมรินทราราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8643

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดุสิตาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายรัชสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายรัชสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิสาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๕๕๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

|| ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนิมมานรดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายชัยสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายชัยสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๔๖๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

// ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนวลนรดิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภากาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภากาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8639

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8696

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประเสริฐสุทธารวาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายชัยสิทธิ์ วรรณภักสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายชัยสิทธิ์ วรรณภักสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๒๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

() ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจาก นักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิสาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๙๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดมงคลวราราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายรัฐสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายรัฐสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๒๖๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๑ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดหนึ่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ ๙๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

41 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายรัฐสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายรัฐสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8133

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเจ้ามูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายชัยสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิถีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิถีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายชัยสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8632

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

|| ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภักสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิถีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิถีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภักสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8631

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

41 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีบางบอนวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 8630

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

11 ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชัยพิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายชัยสิทธิ์ วรรณภาสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายชัยสิทธิ์ วรรณภาสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 86 ๒๙

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๑ ธันวาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอุดมรังสี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายธัญสิทธิ์ วรรณภักสิต นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบขั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร รัตตบรรเทา เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยขออนุญาตให้นักศึกษาผู้ใหญ่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตอบแบบสอบถามการศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบขั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ในระหว่างเดือนธันวาคม 2541

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นายธัญสิทธิ์ วรรณภักสิต ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร/โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบภาพแบบสอบถามในการวิจัย

1. รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์	รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. ผศ.ดร.อรพินทร์ ชูชม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. อาจารย์กชธร งามมุข	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอมรินทราราม สป.กทม.

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

เรื่อง การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด

แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของท่านที่มีต่อยาเสพติด ท่านจะมีความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง โดยจะไม่มีมีการพิจารณาว่าคำตอบของท่านถูกหรือผิด ซึ่งคำตอบที่ท่านตอบตรงกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของท่านเป็นคำตอบที่ดีที่สุด ฉะนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และตอบให้ครบทุกข้อด้วยในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ไม่ต้องลงชื่อของท่าน และคำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น และขอแสดงความขอบคุณในการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ในข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ โปรดใส่เครื่องหมาย / ลง () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ
 () ชาย
 () หญิง
2. อายุ
 () ต่ำกว่า 18 ปี
 () 18 – 25 ปี
 () สูงกว่า 25 ปี
3. ภูมิลำเนาเดิม
 () กรุงเทพมหานคร
 () ต่างจังหวัด
4. สถานภาพในการทำงาน
 () มีงานทำ
 () ไม่มีงานทำ
5. รายได้ต่อเดือนของนักศึกษา
 () ต่ำกว่า 5,000 บาท
 () 5,000 บาทขึ้นไป
 () ไม่มีรายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด

คำชี้แจง ให้ท่านอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้นเพียงใด (ได้แก่ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย) แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็น ความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน เพียงช่องเดียวในแต่ละข้อดังตัวอย่าง

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
0	การเสพยาบ้าทำให้มีเพื่อนมาก			/
00	การสูบกัญชาทำให้สุขภาพเลวลง	/		

จากตัวอย่าง

ข้อ 0 แสดงให้เห็นว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า การเสพยาบ้าทำให้มีเพื่อนมาก

ข้อ 00 แสดงให้เห็นว่า ท่านเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า การสูบกัญชาทำให้สุขภาพเลวลง

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1.	การทดลองเสพยาอื่นเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม			
2.	การเสพยาอื่นทำให้เกิดปัญหาเสื่อมโทรม			
3.	การเสพยาอื่นช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋			
4.	การเสพยาอื่นประจำทำให้ลืมความทุกข์ความผิดหวัง			
5.	การเสพยาอื่นจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น			
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพยาอื่น			
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนสามารถเลิกเสพยาแล้วกลับเป็นคนดีได้			
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอีนเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว			
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอีนทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน			
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอีน			
11.	เฮโรอีนเสพยาเพียงครั้งเดียวก็ติดได้			
12.	กัญชาเมื่อเสพยาแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ			
13.	การเสพยาอื่นเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ			
14.	การเสพยาอื่นในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน			
15.	ผู้ที่เสพยาอื่นจะแยกตัวออกจากสังคม			

ลำดับ	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
16.	ผู้ที่เสพกัญชาเป็นคนที่ทันสมัย			
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด			
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาก็อยากลองสูบบ้าง			
19.	การนำกัญชามาปรุงอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น			
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม			
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน			
22.	การเสพกัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น			
23.	การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง			
24.	การเสพยาบ้าทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น			
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกลัวผู้ที่ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ			
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด			
27.	ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพอีก			
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้าเพราะจะทำให้ขยัน			
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี			
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า			
31.	นักศึกษาคควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของยาบ้า			
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า			
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคซินและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม			
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต			
35.	นักศึกษาคควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารระเหย			
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซินหรือกาวบางชนิดทำให้ลิ้มความทุกข์			
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินเซเซควบคุมคนไม่ได้			
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว			
39.	การเสพสารระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ			
40.	การเสพสารระเหยอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง			
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม			
42.	การเสพสารระเหยทำให้ผ่อนคลายอารมณ์			
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงช่างทาสีที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย			
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม			
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้			

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด ผู้วิจัยได้กำหนดให้แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดทั้ง 45 ข้อ มีข้อความ 2 ลักษณะ คือ ข้อความเชิงบวก และ ข้อความเชิงลบ ดังต่อไปนี้

ลำดับ	ข้อความ	ลักษณะข้อความ
1.	การทดลองเสพยาโรอินเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ทางสังคม	ข้อความเชิงลบ
2.	การเสพยาโรอินทำให้สติปัญญาเสื่อมโทรม	ข้อความเชิงบวก
3.	การเสพยาโรอินช่วยให้มีความรู้สึกโก้เก๋	ข้อความเชิงลบ
4.	การเสพยาโรอินประจำทำให้ลืมความทุกข์ความผิดหวัง	ข้อความเชิงลบ
5.	การเสพยาโรอินจะทำให้เสียทรัพย์โดยไม่จำเป็น	ข้อความเชิงบวก
6.	โรงเรียนควรวางมาตรการเข้มงวดในการลงโทษนักศึกษาที่เสพยาโรอิน	ข้อความเชิงบวก
7.	ผู้ที่ติดเฮโรอินสามารถเลิกเสพยาแล้วกลับเป็นคนดีได้	ข้อความเชิงลบ
8.	ผู้ที่ค้าเฮโรอินเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัว	ข้อความเชิงบวก
9.	ผู้ที่ติดเฮโรอินทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน	ข้อความเชิงบวก
10.	นักศึกษาควรเตือนเพื่อนไม่ให้ไปเกี่ยวข้องกับเฮโรอิน	ข้อความเชิงบวก
11.	เฮโรอินเสพยาเพียงครั้งเดียวก็ติดได้	ข้อความเชิงบวก
12.	กัญชาเมื่อเสพยาแล้วทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ	ข้อความเชิงบวก
13.	การเสพยากัญชาเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติ	ข้อความเชิงบวก
14.	การเสพยากัญชาในปริมาณสูงจะทำให้ประสาทหลอน	ข้อความเชิงบวก
15.	ผู้ที่เสพยากัญชาจะแยกตัวออกจากสังคม	ข้อความเชิงบวก
16.	ผู้ที่เสพยากัญชาเป็นคนที่ทันสมัย	ข้อความเชิงลบ
17.	การลองสูบกัญชาครั้งเดียวไม่ทำให้ติด	ข้อความเชิงลบ
18.	เมื่อเห็นเพื่อนสูบกัญชาอยากลองสูบบ้าง	ข้อความเชิงลบ
19.	การนำกัญชามาปรุงอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น	ข้อความเชิงลบ
20.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม	ข้อความเชิงบวก
21.	คนที่สูบกัญชาเป็นบุคคลที่สุภาพอ่อนโยน	ข้อความเชิงลบ
22.	การเสพยากัญชาช่วยให้ตัวเองมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น	ข้อความเชิงลบ
23.	การเสพยาบ้าทำให้สมองปลอดโปร่ง	ข้อความเชิงลบ
24.	การเสพยาบ้าทำให้ทำงานมีรายได้มากขึ้น	ข้อความเชิงลบ
25.	คนทั่วไปมีความรู้สึกว่าผู้ที่ติดยาบ้าเป็นบุคคลที่ไม่น่าไว้วางใจ	ข้อความเชิงบวก
26.	นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นวัยรุ่นเสี่ยงต่อการติดยาบ้ามากที่สุด	ข้อความเชิงบวก
27.	ผู้ที่เสพยาบ้าควรถูกลงโทษที่รุนแรงเพื่อไม่ให้กลับไปเสพยาอีก	ข้อความเชิงบวก
28.	ผู้ที่ใช้แรงงานควรเสพยาบ้าเพราะจะทำให้ขยัน	ข้อความเชิงลบ

ลำดับ	ข้อความ	ลักษณะข้อความ
29.	รัฐบาลควรปล่อยให้เสพยาบ้าโดยเสรี	ข้อความเชิงลบ
30.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีที่เพื่อนชวนให้ลองเสพยาบ้า	ข้อความเชิงบวก
31.	นักศึกษาควรชวนเพื่อนไปชมนิทรรศการเกี่ยวกับอันตรายของยาบ้า	ข้อความเชิงบวก
32.	ผู้ที่เสพยาบ้าทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า	ข้อความเชิงลบ
33.	การเสพยาบ้าบ่อยครั้งทำให้เกิดความเคยชินและเป็นสิ่งจำเป็นในการเข้าสังคม	ข้อความเชิงลบ
34.	สารระเหยช่วยลดความน่าเบื่อหน่ายของชีวิต	ข้อความเชิงลบ
35.	นักศึกษาควรมีบทบาทในการป้องกันการแพร่ระบาดของสารระเหย	ข้อความเชิงบวก
36.	การสูดดมสารระเหยจำพวกทินเนอร์ น้ำมันเบนซินหรือกาวบางชนิดทำให้ลืมความทุกข์	ข้อความเชิงลบ
37.	การใช้สารระเหยทำให้เกิดอาการเดินโซเซควบคุมตนไม่ได้	ข้อความเชิงบวก
38.	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่เพื่อนในกลุ่มสูดดมกาว	ข้อความเชิงบวก
39.	การเสพสารระเหยทำให้เกิดอันตรายต่อระบบหายใจ	ข้อความเชิงบวก
40.	การเสพสารระเหยอาจนำไปสู่การใช้สิ่งเสพติดที่ร้ายแรง	ข้อความเชิงบวก
41.	คนที่สูดดมสารระเหยเป็นบุคคลที่น่ารังเกียจของสังคม	ข้อความเชิงบวก
42.	การเสพสารระเหยทำให้ผ่อนคลายอารมณ์	ข้อความเชิงลบ
43.	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงช่างทาสีที่ไม่รู้จักหลีกเลี่ยงสารระเหย	ข้อความเชิงบวก
44.	การสูดดมสารระเหยเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอาชญากรรม	ข้อความเชิงบวก
45.	การสูดดมสารระเหยช่วยให้คลายเครียดได้	ข้อความเชิงลบ

แบบสอบถามที่มีข้อความเชิงบวก มีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน

ส่วนแบบสอบถามที่มีข้อความเชิงลบ มีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนตรงกัน

ข้ามกับแบบสอบถามที่มีข้อความเชิงบวก ดังนี้ คือ

เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	3	คะแนน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายธัญสิทธิ์ วรรณปาสิต

เกิด วันที่ 4 ธันวาคม 2502

สถานที่เกิด แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 34 หมู่ 9 แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดอมรินทราราม แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไชยฉิมพลีวิทยา แขวงบางแวก
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2522	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2531	ครุศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา)
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2543	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

การศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียน แบบชั้นเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1

บทคัดย่อ

ของ

ธัญสิทธิ์ วรรณปกาสิต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2543

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติด โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิฐานะ สถานภาพในการทำงาน และรายได้ต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญ วิธีเรียนแบบชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 ปีการศึกษา 2541 ที่ลงทะเบียนเรียนกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร 1 มาแล้ว 2 ภาคเรียน จำนวน 440 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างมีขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 3 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) และวิธีการทดสอบรายคู่ของ นิวแมน – คูลล์

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดโดยรวมอยู่ในทิศทางเป็นบวก นั่นคือ เห็นว่าสิ่งเสพติดเป็นสิ่งที่ไม่ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ มีเจตคติต่อสิ่งเสพติดทางบวก เป็นส่วนใหญ่ รองลงมา มีเจตคติเป็นกลาง
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มี เพศต่างกัน มีเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มี อายุต่างกัน มีเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มี ภูมิฐานะต่างกัน มีเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มี สถานภาพในการทำงานต่างกัน มีเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดในทิศทางที่เห็นด้วยมากกว่า นักศึกษาที่ไม่มีรายได้ และที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาท

A STUDY ON ATTITUDES TOWARDS ADDICTED DRUGS
AMONG ADULT STUDENTS IN LOWER SECONDARY
AT BANKOK NON FORMAL EDUCATION CENTER I

AN ABSTRACT

BY

THUNYASITH WANNAPAKASIT

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

March 2000

The purposes of this research were to study attitudes towards narcotic drugs of adult students in lower secondary education at Bangkok Nonformal Education Center. I and to compare those attitudes as classified by gender, age, homeland, working status and monthly income.

The samples use in the research were 440 adult students in lower secondary Education at Bangkok Nonformal Education Center I, who enrolled in the second semester of the acadmic year 2541 (1998) derived through the multistages random sampling technique. The instrument used in this research was the three – point – scale rating questionnaires. The statistics used for analysing the data were mean, standard deviation, t-test, F-test, and Newman-Kuels method.

The main research findings were as follows:

1. The adult students had positive attitudes towards narcotic drugs which means they agreed that naircotic drugs were bad. When considered in each of number it was found that mostly were possitive attitudes except 5 items were at moderate.
2. The adult students with difference genders had attitudes tawards narcotic drugs with no statistically significant difference.
3. The adult students with difference ages had attitudes toward narcotic drugs with no statistically significant difference.
4. The adult students with difference homelands had attiludes toward narcotic drugs with no statistically difference.
5. The adult studetns with difference working status had attitudes toward narcotic drugs with no statistically significant difference.

6. The adult students with different monthly incomes had attitudes significant difference at .05 in which adult students with different monthly incomes less than 5,000 bath had better attitudes toward narcotic drugs than adult students with no money and the one who earned more than 5,000 bath.